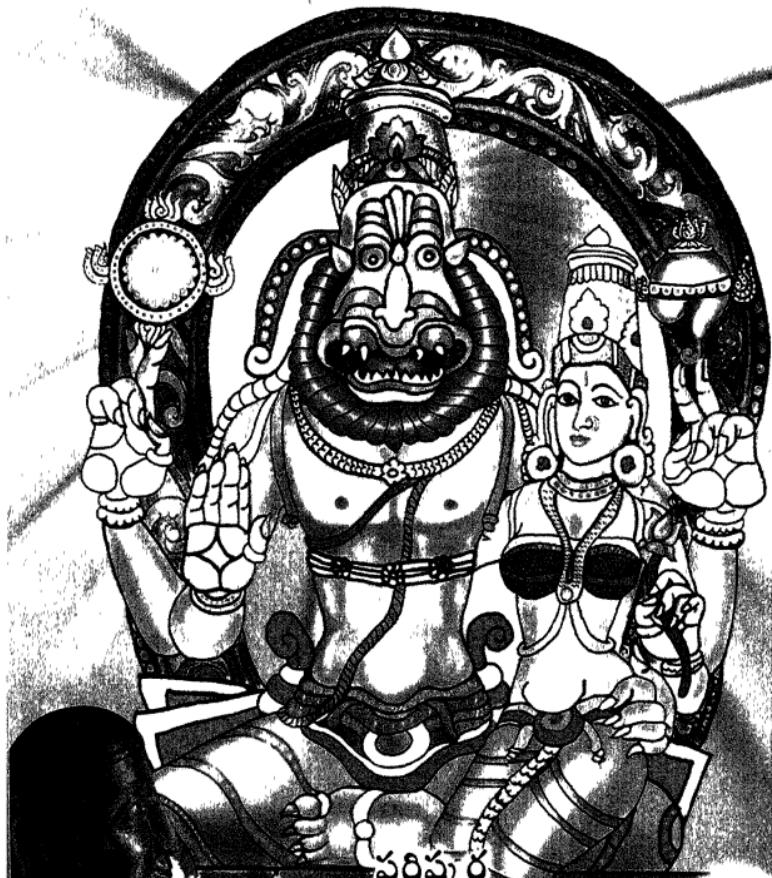

తరిగ్గాండ నృసింహ శతకము

మాతృస్తేతరిగ్గాండవెంగమాంబట్టచేతము

పరిష్కర

ఆచార్యకెజ్ఞకృష్ణమూలి

0

ంంప్రచురణ

తయము తియపతిదివసంగ్రహములు

తియపతి

తరిగొండ స్నానింపొ శతకము

మాతృశ్రీ తరిగొండ వెంగమాంబ ప్రజీతము

సాధారణ సంపాదకుడు :

బి.యస్. రెడ్డి (భూమిన్)

సంచాలకుడు, తి.తి.దే. “శ్వేత”, తిరుపతి

పరిష్కర : ఆచార్య కె.జె. కృష్ణమూర్తి

తరిగొండ వెంగమాంబ వాజ్యయ ప్రాజెక్ట్

తి.తి.దే. “శ్వేత” తిరుపతి

ప్రచురణ

కార్యనిర్వహణాధికారి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి

2007

TARIGONDA NRSIMHA ŚATAKAMU
MĀTRĀŚRĪ TARIGONDA VĒNGAMĀMBĀ

Edited by

Prof. K.J. Krishnamoorthy

Tarigonda Vengamāmbā Vālmaya Project

"SVETA", T.T.D., TIRUPATI.

TTD "SVETA" Religious Publications Series No : 1

© All Rights Reserved

First Edition: 2007

Copies : 5000

Cover Design : **P. Srinivas**

Published by

A.P.V.N. SARMA, I.A.S.,

Executive Officer,

Tirumala Tirupati Devasthanams,

TIRUPATI - 517 507

DTP & Printed at

Sri Parasarya Press

Sri VyasaSramam

Ph: 08578-287528

ముందుమాట

కలియుగదైవంగా ప్రశ్నిగాంచిన వేంకటరమణుని భక్తవరంపరలో ఒక్కొక్కరిది ఒక విశిష్టత. ఈ విశిష్టత ఆ యూ భక్తులు శ్రీవారిని ఆరాధించటంలో అవలంబించిన మార్గాలవల్ల మనకు వెల్లడవతూవుంటుంది. ‘శ్రీవేంకటాచల మాహోత్సురం’ వంటి సరస కావ్యాలను స్వ్యామికి సమర్పించి తరించిన తరిగాండ వెంగమాంబ ఆ దేవ దేవుని భక్తబృందంలో అగ్రగణ్యమైన కవయిత్రీశిరోమణి!

ఈ ‘కవితాతపస్సిని’ తిరుమల క్లైతంలో తపోవనం లాంటి ఒక తులనీ బృందావనాన్ని నెలకొల్పింది. ఆ ‘బృందావనం’లో రాజయోగసాధనతో పోటు, వాజ్యయ తపస్సు కావిస్తూ శ్రీనివాసునకు అంకితంగా అనేక కృతులను వెలువరించింది.

ఈ మహాకవయిత్రి రచించిన పదునెనిమిది కృతుల్లో చాలా భాగం అముద్రితంగా, సాహితీపరులకు అందుబాటులో లేనివిగా అజ్ఞాతంగా ఉంటున్నాయి. తిరుమలేశునికి మిాదుకట్టి అవతరించిన ఈ రచనల నన్నిటిని ప్రచురించవలసిన ఆవశ్యకతను గుర్తించి తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం ఈ కవయిత్రి పేరట ఒక గ్రంథ పరిష్కరణ ప్రాజెక్టును నెలకొల్పింది. ఈ ప్రాజెక్టు నిర్వహణ బాధ్యతలను తి.టి.డే. “శ్వేత” సంస్థ సంచాలకులయిన శ్రీ ‘భూమన్’ గారికి అప్పగించింది.

ఉద్యమస్వార్థి మేళవించిన ఉత్సాహపూర్వారితులయిన “శ్వేత” సంచాలకులు శ్రీ ‘భూమన్’ గారు ఇటీవలే ఈ కవయిత్రి సారస్వతంపై ఒక జాతీయ సాహితీ సదస్సును విజయవంతంగా నిర్వహించటమే కాక,. ఈ కవయిత్రి రచనల యందలి వేర్చేరు గీతాలకు ఆడియో సీ.డి.లను తగిన గాయనీ గాయకులచే తయారు చేయిస్తుండటం మిగుల ముదావహమయిన విషయం.

హరికీర్తనాచార్యుడైన తాళ్ళపాక అన్నమాచార్యుల జయంతి ఉత్సవాల లాగానే, ఈ కవయిత్రి యొక్క సాహితీ సమారాధనోత్సవాలను ఈమె జన్మదినమైన సృసింహుని జయంతి సందర్భంగా ప్రతి సంవత్సరం నిర్వహించడానికికూడా

తిరుపుల తిరుపతి దేవస్థానం నిశ్చయించింది. ఇందులకు అనుగుణంగా మే 1వ తేదీన జరుపబోయే వెంగమాంబ జయింతి ఉత్సవ సందర్భంలో ఆవిష్కరించే నిమిత్తంగా ఈ క్రింది ప్రచురణలను చేపట్టి సిద్ధంచేస్తూవుండటం అప్పోదాయకంగా ఉంది.

1. తరిగొండ సృసింహశతకము
2. శ్రీవేంకటేశ్వర కృష్ణమంజరి (స్తుతి కావ్యము)
3. రఘూ పరిణయము (ద్విపద కావ్యము)
4. బాలకృష్ణ నాటకము (యక్కగానము)
5. చెంచు నాటకము (యక్కగానము)
6. భక్తిగీత సుధాలహరి (వెంగమాంబ యక్కగానాల్లోని 108 గేయాల సంకలనం)
7. అప్పాంగయోగ సారము (పద్యకావ్యము)

ఈ ప్రచురణలన్నీ సహృదయ సాహితీ లోకాన్ని అలరింపజేయగలవని ఆశిస్తున్నాను.

ఇలాగే ఈ భక్త కవయిత్రియెక్క రచనలన్నీ శ్రీనివాసుని దివ్యానుగ్రహ విశేషంచేత అచిరకాలంలోనే చక్కని పీరికలతో గూడిన సుపరిష్టుత రూపాలతో వెలుగుచూడగలవని ఆకాంక్షిస్తున్నాను.

తిరుపతి

28, మార్చి 2007

ఎ.పి.వి.ఎన్. శర్మ

శ్రీకార్యనిర్మిషుణాధికారివర్యులు
తిరుపుల తిరుపతి దేవస్థానములు.

మనవి

తెలుగులో అన్నమయ్య తరువాత రాశిలోనూ, వాసిలోనూ విష్ణు సాహిత్యాన్ని విరివిగా అందించిన మహాకవయిత్రి మాతృత్వ తరిగొండ వెంగమాంబ. వెంగమాంబ ‘తెలుగు మీరా’గా సుప్రసిద్ధరాలై, పోతనతో సాటిటైన భక్తకవయిత్రిగా ప్రస్తుతింపబడింది.

శ్రీనివాసుణ్ణి రసరమ్యములైన కావ్యకుసుమాలతో పూజించి తరించిన సుమథుర సారస్వతమూర్తి తరిగొండ వెంగమాంబ. ఈ కవయిత్రి రచనలు శ్రీవేంకటేశ్వరుని సాహితీ మందిరంలో వెలిగించిన అభండ దీపాలు. ఆ దీప కళికల కాంతులు ఈనాటికీ నిరంతరం ఆ తిరుమలేశుని దివ్య వైభవాన్ని అభ్యరంగా ప్రకాశింపజేస్తున్నాయి.

తిరుపతికి పశ్చిమాన 100 కి.మిా. దూరంలో తరిగొండ గ్రామంలో ప్రభవించి, మథురకవితా సుధాధారలతో శ్రీ వేంకటేశుని అభిషేకించి తరించిన తెలుగు కవయిత్రి, అభిలాంద్ర జనయిత్రి తరిగొండ వెంగమాంబ.

సాంఘిక దురాచారాలపై సమరం ప్రకటించి, బాల వితంతువులపై ఆ నాడు జరిగే అన్యాయాలను ప్రతిఫలించి - తనకోసం కాదు - తనవంటి అభాగినులపై సంప్రదాయం పేరిట జరిగే అమానుష కృత్యాలను ఎదిరించి, తిరుగుబాటు బావుటా ఎగురవేసిన విష్ణవవనిత వెంగమాంబ.

అనేకానేక ప్రక్రియలలో శతకాలు, యక్కగానాలు, ద్విపదలు, తత్త్వ సంబంధమయిన రచనలు, శ్రుతి, లయ సమన్వితములైన వేదాంతగీతాలు వెలయించటమేగాక, శ్రీ వేంకటాచలమాహాత్మ్యంవంటి బృహత్కావ్యములను రచించిన విదుషీమణి వెంగమాంబ.

శ్రీతరిగొండ వెంగమాంబ విశిష్ట వ్యక్తిత్వాన్ని పసిగట్టిన తిరుమల-తిరుపతి దేవస్థానం కార్యనిర్వహణాధికారి, గౌరవనీయులు, సంస్కృతి శ్రీ ఏ.పి.వి.యన్.శర్మ గారు ఈ కవయిత్రి రచనలను పరిష్కరించి, ప్రమరించుటకుగాను

‘తరిగొండ వెంగమాంబ వాజ్యయప్రాజెక్టు’ను ఏర్పరచి అందుకు పరిష్కర్తగా శ్రీ కె.జె.కృష్ణమూర్తిగారిని నియమించినారు. ఆ ప్రాజెక్టు “శైత” ఆధ్వర్యంలో పనిచేసేట్లుగా ఆదేశించినారు. స్వయం సాహితీప్రియుణ్ణి అయిన నాకు తరిగొండ వెంగమాంబను గురించి తెలుసుకునే అవకాశం ఈ రకంగా కలిగింది. వెంటనే ఆమె సాహిత్యంమీద రెండు రోజులు జాతీయ సాహితీసదుస్స నిర్వహించటం, అనంతరం పుస్తక ముద్రణతో పాటు, ఆమె పాటలకు బాణీలు కూర్చించి, ఆడియో సి.డి.లుగా విడుదల చేయటానికి పూనుకున్నాను. తిరుమల-తిరుపతి దేవస్థానముల చరిత్రలో మొట్టమొదటటి సారిగా ఆమె జన్మదినం సందర్భంగా రెండు రోజులపాటు సంగీత, సాహిత్య కార్యక్రమాలు నిర్వహించతలపెట్టినాను. అతి త్వరలో అన్ని పుస్తకాల ముద్రణ, పాటల ఆడియో సి.డి.ల విడుదల పూర్తి చేయాలనే పట్టుదలతో ఉన్నాము.

ఈ బృహత్ కార్యక్రమము సఫలీకృతం కావటానికి పూర్తి కారకులు శ్రీ ఏ.పి.వి.యన్.శర్మగారు; మా ప్రియతమ కార్యనిర్వహణాధికారి. వారికి తెలుగు సాహితీ, సంగీత ప్రియుల పక్కాన ధన్యవాదాలు.

బి.యన్.రెడ్డి

సంచాలకులు

“శైత”

పీతిక

1. రచనా ప్రక్రియ:

తెనుగు సాహిత్యంలో ‘శతక’మనే రచనాప్రక్రియ ఎంత ప్రాచీనమైనదో, అంత నవీనమైనది. శతకానికి ముఖ్య లక్షణాలు మూడు:
i) మకుటం - అంటే రచయిత ఇష్టదైవాన్ని ఉద్దేశించిన సంబోధన ii) పద్య సంఖ్య - అనగా ‘శతక’మనే పేరుకు అనుగుణంగా నూరు పద్యాలకు తక్కువ కాకుండా ఉండటం. థందస్సు - అంటే శతకంలోని పద్యాలు మొదటి నుండి చివరి వరకు ఒకే థందంలో రచింపబడివుండటం.

iii) పై మూడూ సామాన్యంగా తెలుగు శతకానికి ఉండవలసిన ముఖ్య లక్షణాలు.

తెలుగు శతకాల్లో భక్తి శతకాలది అన్ని విధాల అగ్రస్థానం. తెనుగులో అసంఖ్యాకంగా వెలువడిన భక్తిశతక సముదాయంలో మాతృత్వానికి తరిగొండ వెంగమాంబ రచించిన “తరిగొండ నృసింహశతకము” విశిష్టమైనది. ఇది ఈ భక్తకవయిత్రి రచనల్లో మొట్టమొదటటిది. ఆమె తరిగొండలో ఉండినప్పుడు రచించినది.

2. శతక స్వరూపం:

వెంగమాంబ లేఖినినుండి ప్రప్రథమకృతిగా అవతరించిన ఈ శతకంలో నూటమూడు పద్యాలు ఉన్నాయి. అందులో 65 ఉత్పలమాలలు, 38 చంపకమాలలు కలవు. “తరిగొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!” - అనేది ఇందలి ‘మకుటం’. ఈ మకుటాన్ని బట్టే ఈ కృతికి “తరిగొండ నృసింహశతక”మనే నామధేయం ఏర్పడింది.

3. రచనోదైశం:

స్వగ్రామమైన తరిగొండలో వెలసి, తనకు ఇలవేలైయున్న శీలక్ష్మీ నృసింహస్వామివారి యొడల తనకు గల భక్తి ప్రపత్తులను అక్షరరూపాణి వెల్లడించు పూనికతోను, తన రచనా వ్యాసంగానికి ఆది ప్రయత్నంగాను వెంగమాంబ రచించిన శతక మిది. ఈ శతకంలోని “అతులితమైన మి పదవి నందందలంచి విశాలభక్తిచే”- ఇత్యాది మూడవ పద్యంద్వారా కవయిత్రి తనకు గల పరమాదైశాన్ని (అతులితమైన పదవిని- అనగా మోక్షాన్ని పొందాలనే ఆకాంక్షను) స్వప్తంగా వెల్లడించింది. నిజానికి ‘ముక్తికాంక్ష’- అనే ఈ పరమలక్ష్మీన్ని ఉద్దేశించియే తరువాతి కాలంలో ఈమె సారస్వతమంతా వెల్లివిరిసింది. ఆ ధ్యేయం ఇలాగ అమె తొలిరచనలోనే వ్యక్తంకావడం ఒక విశేషం!

4. ప్రతిపాదించిన విషయాలు:

ఈ కృతిలో ఆ యా పద్యాల మూలంగా ప్రబోధింపబడిన విషయాలను బట్టి ఇందులో i) భక్తి ii) నీతి iii) వేదాంత, యోగ విశేషాలు iv) కవయిత్రి అత్మియాంశ- అనేవి ప్రధానంగా ప్రతిపాదింపబడినవని గుర్తింపవచ్చు.

i) **భక్తి:** వెంగమాంబ ‘అచ్చపుభక్తి’కి ఉదాహరింపదగిన పద్యాలు ఈ శతకంలో అనేకం ఉన్నాయి. వాటిలో ‘దశావతారస్తుతి’- ఒక ఘట్టం. (చూ. 7 నుండి 16 వరకు గల పది పద్యాలు). ఈ కవయిత్రి భక్తిలో కొన్ని చోట్ల మధురభక్తి (నాయికాభావన) కూడ గోచరిస్తావుంది. (చూ. 17,19,20,21 పద్యాలు).

ii) **నీతి :** వెంగమ లేఖినినుండి అలవోకగా వెలువడి, మిగుల సహజంగా భాసిస్తావున్న నీతిపద్యాలు ఇందులో అచ్చటచ్చట నెలకొని వున్నాయి. మచ్చకు 92, 95 సంఖ్యలుగల పద్యాలు తిలకింపదగివున్నాయి.

iii) వేదాంత, యోగ విశేషాలు : ఈ శతకం ప్రధానంగా భక్తి శతకమే అయినప్పటికీ, ఇందులో ఇంచుమించు 40 పద్యాల్లో జీవుడు, ఆత్మ, పరమాత్మ, సద్గురు మహిమ - మొదలైన పెక్కు తాత్ప్రియ విషయాలు ప్రవచింపబడివున్నాయి. ఈ వేదాంత, యోగ విశేషాల ప్రాశస్త్యాన్నిబట్టే కొందరు విమర్శకులు ఈ కృతిని వేదాంతశతకాల శ్రేణికి చెందిందిగా పరిగణించారు.

iv) కవయిత్రి ఆత్మీయాంశ: వెంగమాంబ ఆత్మీయాంశ ఈ రచనలో అద్దంలాగా సుస్పష్టరేఖలతో ప్రతిభింబించివుంది. ఈమె పద్య రచన ప్రారంభించిన తొలినాళ్లలోనే ఈమెది ‘వికల్పకవిత’ అనే విమర్శ బయలు దేరిందట! (చూ. 4ప.). ‘వికల్ప కవిత్వం’ అనగా ‘కవిత్వం కాకబోయినా కవిత్వంలాగా కనిపించే రచన’- అని అభిప్రాయం. కానీ, వై విమర్శ అసూయతో గూడిన పసలేని విమర్శ అనటానికి ఈ శతకమే సాక్ష్యం. ఈ ప్రథమరచననాటికే ఈ కవయిత్రి వివాహితయని, భర్తవేరు ఇంజేటి వేంకటా చలపతి యని ఇందలి చివరిపర్యం ప్రకటిస్తావుంది.

ఇంతేగాక, గురువర్యుడు పాదమూలంచేత తన (శిఘ్రరాలి) నుదుటి ప్రాతసు మార్చివేసినట్లు ఈ కవయిత్రి 41వ పద్యంలో పేర్కొనియున్నది. అందువల్ల, ఆ గురువు ఆధ్యాత్మికోపదేశంచేత ఈ కవయిత్రి జీవితానికి నూతనోత్తేజాన్ని ప్రసాదించినాడనే ఆర్థం సూచింపబడింది.

ఈ శతకరచనాకాలం నాటికే వెంగమాంబ ఇలవేలైన తరిగొండ లక్ష్మీనృసింహస్యామియొక్క పరిపూర్ణ కటూఛానికి పాత్రురాలై యున్నట్లు ఈ శతకంలోని 32, 42, 86, 102 సంఖ్యలు గల పద్యాలు స్పృష్టంగా చాటుతూవున్నాయి.

5. రచనా వైశిష్ట్యం:

ఈ శతకం వెంగమాంబ ప్రథమ రచన అయినప్పటికీ, ఇందులో కమనీయమగు కవితా వైచిత్రికి కొదువ లేదు. బమ్మిరహోతనార్యుని భాగవతము, ధూర్జటి శ్రీకాళహస్తిశ్వర శతకము, కంచెర్ల గోపనార్యుని దాశరథి శతకము-మున్నగు ప్రాచీన మహాకవుల రచనల చాయలు గోచరిస్తావన్నాయి. అయినను, కొన్ని విశిష్ట గుణాలవే ఈ కృతి స్వతంత్ర వ్యక్తిత్వం కలదై అలరారుతూవుంది.

ఆ విశిష్టగుణాలు ఇవి:

i) కవయిత్రి యి కృతిలో ఇష్టదేవతా, గురువందనాదికం మొదలుకొని చివరిదాకా నిర్మల భక్తినిష్టమైన తన మనఃక్షేత్రంలో అంకురించిన భావాలనే సహజధోరణిలో సంతరించింది.

ii) ఈ శతకశైలి ఒడిదుడుకులు లేక, నిరాడంబరమై, నిర్మలంగా, నిరగ్గంగా సాగుతూ, అక్కడక్కడ పూర్వకవుల కవితారీతులను సముచితంగా సమన్వయించుకొని, ఒకానొక ప్రత్యేకతతో విలసిల్లుతూవుంది.

iii) అత్యంత సహజమైన భక్తిభావాలు, అనుభవజనితాలైన తాత్త్విక భావాలు ఇందులో పడుగుపేకలుగా అల్లుకొనివుండటం చేత, ఇది అపూర్వమైన “భక్తివేదాంత శతకం”గా విరాజిల్లుతూవుంది.

6. పరిషురణ:

ఈ శతకాన్ని తొలుత విశ్వవిభ్యాత పరిశోధకార్గేసరులు కీ.శే. మానవల్లి రామకృష్ణకవి మహాదయులు తమకు లభించియుండిన ఒక తాళపత్ర ప్రతి ఆధారంతో పరిషురించి 1944లో తి.తి.దే. శ్రీవేంకటేశ్వర

ప్రాచ్యపరిశోధనాలయ పత్రికలో చిన్న పీటికతో ప్రకటించారు*. ఈ పత్రికలో ప్రమరింపబడిన ఆ ముద్రిత ప్రతి ఆధారంగానే ప్రకృత పరిష్కరణ కార్యం కొనసాగించబడింది.

అచ్చుతప్పులు, మతీకొన్ని స్థాలిత్యాలు ఈ పరిష్కరణలో సవరింపబడినాయి. ఇందులో ప్రతిపద్యం పాఠకుల సౌకర్యం నిమిత్తమై ఎనిమిది పంక్తులలో ముద్రింపబడింది. అలాగే, ప్రతి పద్యానికి సంగ్రహంగా భావం కూడ సమకూర్చబడింది. “ఆపరితోషాధ్వదుషాం” అన్నరీతిగా ఈ ప్రచురణ సహ్యదయ పాఠకుల సమాదరాన్ని అందుకోగలదని ఆశయం.

శ్రీమానవల్లి రామకృష్ణకవిగారు రచించిన పీతిక

పీతిక

ఈ స్వసింహశతకము రచించిన కవి తరికొండ వెంగమాంబ. ఈ తరికొండ కడపమండలములో నొక గ్రామము. అచ్చట నధిశ్శితుండగు స్వసింహస్వామి మహావరప్రదాతయని ప్రభ్యాతి వడసి భక్తలోకముచే నిరంతర మారాధ్యమానుండగుచుండు. వెంగమాంబ చిరకాల మచ్చట వసియించి పిదపఁ దిరుమలలో నివాసము కుదుర్చుకొని శ్రీ వేంకటాచలపతి కైంకర్యమున జీవితకాలము పుచ్చుచుండెను. ఆంధ్రభాషలోఁ గులార్టీ కవయిత్రులలో నీమెయు గణనార్థ కుమ్మరమెల్ల, మదినె సుభద్రమ్మ మొదలగువారు కులార్టీలు. మధురవాణి, రంగాజి, ముద్దుపత్కని ప్రభ్యతులు గొప్ప కవులయినను వారి యుదంతము నిశ్చయముగాఁ దెలియదు. వెంగమాంబ రాజయోగసారము, భాగవతము ద్వివదకావ్యములుగాను, వేంకటాచల మాహాత్మము పద్యరూపముగను విరచించె. ఈ శతకము లఘు కావ్యమైనను స్వగ్రామదేవతాస్తుతి యగుటచే వెంగమాంబ కున్న యిష్టదేవతా భక్తిని వెల్లడించుచున్నది ఒక్క తాళపత్రప్రతిం జూచి దీనిని ముద్రించినారము. భగవద్భక్తుల కిది యంపు గొలుపు ననుట నిక్కము. ఈమె సుమారు 150 సంవత్సరములకుఁ బూర్యముండె ననవచ్చు. ఈ కవి బ్రాహ్మణార్టీ, నియోగికుల సంజాత. కృష్ణమంత్రి తనూజ. ఇంజేటి వెంకటాచలపతి భార్య. బాల విధవయని పండితు లూహించుట కాధార మేమియుఁ గానరాదు. దీనిలో రాజయోగసారాది గ్రంథములలో వివరింపఁబడిన వట్టక్రాది శరీర యోగముద్రా రహస్యములు చూపఁబడినవి. ఇందుఁగొన్నిచోటుల వ్యాకరణ చ్ఛందోదోషములును, నట్లీల పదప్రయోగమును గానవచ్చుచున్నవి. వస్తు స్వరూపము ననుసరించి తదధికారులకు దోషగణనము ప్రధానము కానేరదు.

మా. రామకృష్ణకవి, ఎం.ప.,

కృతజ్ఞతలు

తిరుపతి ఉత్సవాల్లో మాతృత్వ తరిగొండ వెంగమాంబ సారస్వతాన్నిగూర్చి ఉపస్థిసించే సదవకాశాన్ని కల్పించటం ద్వారా ఈ వాజ్యాయ పరిపురణ ప్రాజెక్టుకు మూలవిరాట్టుగా అంకురార్ఘ్యం కావించిన సహ్యదయవతంసులు తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన పాలకమండలి అధ్యక్షవర్యులు శ్రీ భూమన కరుణాకరరెడ్డి మహాదయులకు, తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన పాలకమండలి సభ్యులెల్లరకు నా అనేక హార్దిక ధన్యవాదములు.

మాతృత్వ తరిగొండ వెంగమాంబ వాజ్యాయ పరిపురణ ప్రాజెక్టు రూపొందటంలో మూలకారణులయిన సహ్యదయవతంసులు తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన శ్రీకార్యనిర్వహణాధికారివర్యులు, సుగృహీతనామధేయులు శ్రీ ఎ.పి.వి.ఎన్. శర్మ, ఐ.ఎ.యస్., మహాదయులకు నా అనేక హార్దిక ధన్యవాదములు.

తిరుమలలో సంయుక్త కార్యనిర్వహణాధికారి శ్రీ జి. బలరామయ్య, ఐ.ఎ.యస్., గారు, తిరుపతిలో సంయుక్త కార్యనిర్వహణాధికారి శ్రీఎన్.శ్రీకాంత్, ఐ.ఎ.యస్., గారు - ఈ ఉన్నతాధికారు లిరువురకు నా అనేక హార్దిక ధన్యవాదములు.

మాతృత్వ తరిగొండ వెంగమాంబ వాజ్యాయ పరిపురణ ప్రాజెక్టుయొక్క సర్వతోముఖమైన వికాసానికి తమ ఉద్యమస్వార్థిని ప్రసాదించి, ఉత్సాహం, ప్రభుత్వం పూరితమైన దక్కతతో ముందుకు నడిపిస్తావున్న తి.తి.డే. “శ్వేత” సంస్థ సంచాలకులు, సహ్యదయవతంసులు, “భూమన్”గా సుగృహీతనామధేయు లయిన శ్రీ భూమన్ సుబ్రహ్మణ్యంరెడ్డి మహాదయులకు నా అనేక హార్దిక ధన్యవాదములు.

తి.తి.డే. పౌరసంబంధాధికారివర్యులు సరసహ్యదయులు శ్రీయుతులు కె.రామ్పల్లారెడ్డిగారికి నా అనేక హార్దిక కృతజ్ఞతాభివాదములు.

టి.టి.డి. “శ్వేత” కేంద్రగ్రంథాలయం లైబ్రెరియన్ సోదరీమణి శ్రీమతి ఎన్. లీలావతిగారికి, వారి సహాయోద్యోగులయిన మిత్రబృంద మందరికీ-

“శ్వేత” సంస్థ కార్యాలయం సూపరిండెంటెంట్ శ్రీ వి. దామోదరం గారికి, వారి సహాయోద్యోగిబృందమందరికి, మిత్రుడు శ్రీ జి. సురేష్కుమార్ (యు.డి.సి) గారికి-

“శ్వేత” సంస్థ కో-ఆర్డినేటర్స్ శ్రీ పి. రమణారెడ్డిగారికి, మిత్రుడు డా. యన్.యస్. బాలాజీరావుగారికి, తదితర మిత్రులందరకూ-

నా అనేక హర్షిక కృతజ్ఞతాభినందనములు.

శ్రీవేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయ ప్రాచ్యపరిశోధనసంస్థ డైరెక్టర్ ఆచార్య వి. వేంకటరమణారెడ్డిగారికి, వారి సహాయోద్యోగులకు అనేక హర్షిక కృతజ్ఞతాభినందనములు.

ఈ పుస్తకమును ముచ్చటగా ముద్రించిన శ్రీవాయసాక్రమము (ఏర్పేడు) శ్రీపారాశర్య ముద్రణాలయము వారికి నా హర్షిక కృతజ్ఞతాభినందనములు.

మాతృశ్రీ తరిగొండవెంగమాంబాకవయిత్రియెక్క ఆరాధ్య దైవమయిన “శ్రీతరిగొండ శేషకుథరాధ్యక్క”నకు నా భక్తిపూర్వక ప్రణామాంజలి.

--కె.జె. కృష్ణమూర్తి

తరిగొండ నృసింహ శతకము

విషయ సూచిక

విషయము.	పుట.
ముందుమాట	iii
మనవి	v
పీరిక	vii
1. శ్రీమానవల్లి రామకృష్ణ కవిగారు రచించిన పీరిక	xii
2. తరిగొండ నృసింహ శతకము	1-104

తరిగొండ స్వసింహా శతకము

*శ్లో॥ శ్రీకంతాత్మసరోజ చండకిరణం,
 శీతాంశు బింబాననం,
 శ్రీకంతాబ్జజ సన్ముతాంప్రిమికములం,
 చిన్యాత్ర, మధ్రాకృతమ్ ।
 లోకాతీత, మనేక గోపయువతీ
 లోలం, పరం, సర్వగం,
 స్వాకారం తరిగొండ శేషకుధరా
 ధ్వక్షం భజ్జు హం సదా॥

భావం:

శ్రీమహాలక్ష్మీయుక్త మనస్సనే పద్మాన్ని వికసింపజేసే సూర్యాదూ, చంద్ర బింబంవంటి ఆహోదకరమైన ముఖం కలవాడూ, పరమశివునిచే, బ్రహ్మాదేవునిచే స్తుతింపబడిన చరణకమలాలు కలవాడూ, జ్ఞాన స్వరూపుడూ, లోకాలన్నిటికి అతీతుడూ, అనేక గోపయువతుల యొడ అనురాగం కలవాడూ, అంతటా వ్యాపించి యుండే సత్య స్వరూపుడూ, దేవాదిదేవుడూ, పరంధాముడూ అయిన తరిగొండ (లక్ష్మీస్వసింహుడు) అనే శేషాచలాధిపతియిన వేంకటేశ్వరుణ్ణి నిత్యం భక్తితో ఆరాధిస్తున్నాను.

* ఈ శ్లోకం వెంగమాంబ తిరుమల క్షేత్రంలో రచించిన కృతుల్లో ఆగ్రగణ్యమయిన “శ్రీవేంకటాచల మాహాత్మ్య” మనే పద్యకావ్యంయొక్క ప్రారంభంలో ఉంది. స్తుతి సుందరమైన ఆ శ్లోకాన్ని కపయిత్తి తరువాతి కాలంలో ఈ శతకానికి మొదట తిలకాయమానంగా చేర్చినట్లు భావింపవీలొతున్నది.

1

ఉ. శ్రీరఘురామ! మిం కృపను

చెల్వము మిఱంగ శ్రీ గణేశునిన్,
 వారిజ గర్భునిన్, భవని,
 వాణిని, దుర్గను, క్షైత్రపాలకున్,
 సారెకు సర్వదేవతల,
 సత్కావిశూరులనెల్ల, భక్తి నిన్
 కోరి భజింతునయ్య! తరి
 గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవైన, తరిగొండలో నెలకొనియున్న శ్రీలక్ష్మీ
 సృసింహదేవా! శ్రీ రఘురామ! మిం కృపచేత గణపతినీ, శివుణ్ణి,
 బ్రహ్మ, సరస్వతి, దుర్గాదేవి - మొదలైన సమస్త దేవతలనూ, ఉత్తమ
 కవిశ్వరులనూ, దేవదేవుడవైన నిన్నూ పదేపదే భక్తితో సేవిస్తున్నాను.

2

చ. మత్తియును రెండు విండ్లకును

మధ్యమునన్ ఘనసాక్షిః హవమై

పరంగుచు, యోగనిద్ర సుర

పన్నగ తల్పమునందు ధీరుండై

సరసతం బవ్వళించి, యట

సంతత లీలను విశ్వమేలు స

ద్వారుని భజింతునయ్య! తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భూవం:

దయాసాగరుడవైన తరిగొండ లక్ష్మీనృసింహస్వామి! కనుబొమల నడుమ నున్న ఆజ్ఞావక్రంలో జగత్సాక్షివై నీవు ప్రకాశిస్తున్నావు. శేషతల్పంమిద సాంపుగా పవ్వళించి యోగనిద్రలో నిమగ్నుడవైయుండి, నిరంతరం ఈ విశ్వాన్ని లీలగా పరిపాలిస్తావును జగద్గురూ! నిత్యమూ నిన్న భక్తితో సేవిస్తున్నాను.

3

చ. అతులితష్టైన మిా పదవి

నందందలంచి, విశాలభక్తిచే

వితరణగాను మిా రిపుదు

వేడ్ధము వాక్యుల నిచ్చినంతలో

శతకముగాను జెప్పెదను

సద్గురు స్వామి కట్టక్క మేర్పడన్,

కుతుకము మిాఱగాను తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయి తరిగొండలో వెలసియున్న శ్రీలక్ష్మీ నృసింహదేవా! సాటిలేని మిా పదవిని (మోక్షాన్ని) అందుకోవలననే తలంపు గలిగి, భక్తవత్సలుడవైన నీవు ప్రసాదించిన వాక్యులతోనే, సద్గురువర్యుని అనుగ్రహంవల్ల, ఆసక్తితో మిాపై శతకాన్ని చెపుతున్నాను. చిత్తగించు!

4

చ. కరుణయు లేక కొండఱు ఏ

కల్ప కవిత్వమటంచుం బలిగ్నవ్వే,

సరగున నీవు వారలకు

సమ్మతిం జెప్పి, పరాకు సేయకే!

పరువడితోను నీ శతక

పద్యము లింక ధరిత్రిమిందటన్

గుఱుతుగ నిల్పవయ్య! తరి

గొండ సృసింహా! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయి తరిగొండలో అవతరించిన శ్రీ లక్ష్మీ సృసింహాదేవా! కొంతమంది (పెద్దలు) దయలేనివారై, నా యి రచనను ‘ఖిల్పకవిత్వం’ (కవిత్వంకాని కవిత్వం)- అని విమర్శిస్తున్నారు. అలాంటివారికి నీవే సద్గుధిని ప్రసాదించి, సదభిషాయాన్ని కలిగించు! అంతేగాక, ఇక్కై ఈ శతక పద్యాలు ఈ లోకంలో స్థిరంగా నెలకొనేట్లుగా పరాకు లేక, అనుగ్రహించు తండ్రి!

5

చ. హరి! నరసింహదేవ! నను

సందఱలోనఁ బరాకుసేసినన్

దరి యెవరయ్య? సామి! ఘన

తాపసరంజన! నీవె గాక, ఓ

పరమదయార్థ! నాహృదయ

పద్మమునన్ వసియించి, ప్రేమతో

గుత్తిగొని వాక్కు నిమ్ము! తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన తరిగొండ శ్రీలక్ష్మీనరసింహదేవా!
 శ్రీహరీ! ఈ లోకంలో నాకు దిక్కైనవారు, నన్ను దరి జేర్చేవారు నీవు
 తప్ప మతి లేరు. గొప్ప గొప్ప తపోధనులను రంజింపజేసే పరమకృపా
 పరతంత్రుడవైన ఓ స్వామి! నన్ను ఉపేష్టనేయక, నా హృదయపద్మంపై
 ప్రీతితో అధివసించి, మిమ్ము కొనియాడే చక్కని వాక్కులను
 ప్రసాదించు!

6

ఉ. అచ్చపు భక్తితోడ దను.

జాంతక! నే నిటు సర్వకాలమున్

పెచ్చగ మిం పదాబ్జముల

నింపుగ నమ్మినదాన, మాధవా!

మచ్చికతోడ నన్నెపుడు

మన్మనసేయు మహానుభావ! యే

కుచ్చిత ముంచచోకు! తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిథి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయి తరిగొండలో ఆవిర్భవించియున్న శీలక్ష్మీ సృసింహదేవా! రాక్షసాంతకుడవైన మాధవా! ఎంతో కాలంగా నేను అచ్చమైన భక్తిభావంతో మిం పాదపద్మాలనే పరిపూర్ణంగా నమ్ముకొని యున్నాను. కావున, ప్రేమతో నన్ను ఆదరింపుమా! మరో విధంగా భావించి నన్ను విడనాడవలదు మహానుభావా!

7

ఉ. కంజదళ్ళకు! యూ బుధులం

గావందలంచియు సోమకాసురున్

భంజనచేసి, యంతటను

భాసురలీలను వేదముల్ తగన్

రంజనచేసి, యూ క్షుణమె

బ్రహ్మకు నిచ్చిన ధీర! ప్రైమక్కెదన్

కుంజరరాజపాల! తరి

గొండ నృసింహా! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన తరిగొండ శ్రీలక్ష్మీనృసింహాదేవా!
కమలాక్షా! పూర్వం నీవు సోమకుష్ణి సంహరించి, ఆ రక్షసుడు
అపహరించియుండిన వేదరాళిని వెంటనే చెక్కుచెగరకుండా సృష్టికర్తకు
ప్రసాదించినావు. ఆ విధంగా లోకమందలి బుధజనులను అందరినీ
ఉద్ధరించిన ధీరుడా! గజరాజరక్కకా! మిాకు నమస్కారం!

8

చ. పరంగంగ దేవదానవలు

వార్ధి మథింపంగంబూనినంత, మం
దరగిరి గ్రుంగంగాం, దెలిసి
దానికిం గచ్ఛపరూపమెత్తియున్
సరసత మూంపునన్ నిలిపి,
సర్వజగంబులు మోచినాండవో!
గుఱుతుగ నన్నుం బ్రోవు! తరి
గొండ సృసింహా! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసాగరుడవయిన తరిగొండ శ్రీలక్ష్మీనరసింహస్వామిా!
దేవ దానవలు పాలసంద్రాన్ని మందరగిరితో మథిస్తూవున్నప్పుడు
అది క్రిందకు క్రుంగిపోగా, నీవు కూర్చువతారాన్ని ధరించి, ఆ
పర్వతాన్ని పై కెత్తి, అటుపై సకల లోకాలను సప్యంగా భరించినావు.
అటువంటి కూర్చువతారుడవైన నీవు నన్ను తగిన విధంగా
సంరక్షించుమా!

9

ఉ. వాడక హేమలోచనుండు

వార్ధని పైతునటంచు భూమినిన్

పోండిమిమాఱ నెత్తుకొని

పోవుచునుండినయంతలోన, మా

ఉడక వానిఁ ద్రుంచియు, ధర

రాస్థలి రక్షణసేయఁజాలు సత్

క్రోచనముగ్రహాప! తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవైన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహాదేవా!
హిరణ్యక్షుడు భూమండలాన్ని పైకెత్తుకొని సాగరంలో వేయటానికి
వెళ్లుతూవుండగా, వరాహరూపుడవై మాటలు మాటల్లడకుండా వాటిి
సంహరించి భూదేవిని యథాస్థితిలో పాదుకొల్పి, సంరక్షించావు. అట్టి
ఉదాత్తమైన ఆదివరాహావతారా! మింకు అభివందనం!

10

వ. ఫెళ్లఫెళ్ల నుక్కుకంబమున

బిట్టుంగ బుట్టి, హిరణ్యకశ్వపున్

చెలువుగ గర్భగోళమును

జించి, సమంచిత రక్తధారలన్

గళగళం ద్రావి, డింభకునిఁ

గాచిన దేవుండవంచుఁ జాలగొఁ

గొలిచితినయ్య! నిన్నుఁ దరి

గొండ స్వసింహ! దయాపయోనిథీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీస్వసింహదేవా! ఉక్క
కంబాన్ని ఫెళ్లఫెళ్ల ధ్వనులతో చీల్చుకొని ఆశ్చర్యకరంగా అవతరించిన
నరసింహ స్వరూపా! హిరణ్యకశ్వపుని చంపి వాని గర్భగోళంలోని
రక్తాన్ని గళగళధ్వనితో పానం చేసి, పరమభక్తాగ్రేసరుడైన ప్రహ్లద
కుమారుడై పరిరక్షించిన దేవదేవుడవని మిక్కిలిగా భజిస్తున్నాను.
మహానుభావా! మిాకు ప్రణామం!

11

ఉ. ఏమనవచ్చు! మూడడుగు

లిధ్ఘర నిమ్మని కొతుకంబున్న

తామసమింతలే కడుగఁ,

దప్పక దానవుఁ డిచ్చినంతలో

వేమఱు దానవాధిపుని

విశ్వములోనికిఁ ద్రౌక్షినాండవో!

కోమల నీలవర్ణ! తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీసృసింహదేవా!
దానవ రాజైన బలిచక్రవర్తిని ఏ మాత్రం తొఱకని కుతూహలంతో
మూడ డుగులు దాన మడిగి, ఆతణ్ణి నెమ్మదిగా పాతాళానికి
అణగద్రౌక్షినావు. కోమల నీలవర్ణ! నీ అద్భుతచర్యను ఏమని
కొనియాడగలము! అటువంటి అపూర్వమైన త్రివిక్రమ వామనావ
తారా! మింకు నా ఆభివందనం!

12

చ. పరశువ చేతంబూని, నర

పాలవరేణ్యల మస్తకంబులన్

ఇరువదియొక్క మాటు సుర

లెల్ల నుతింపంగం ద్రుంచి, రక్తమం

దరయంగం దల్లిదండ్రులకుం

దర్పణ మొప్పుంగం జేసినాండవో!

గుఱుతుగ మేరుధీర! తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన తరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా! నీవు గండ్రగొడ్డలిని చేతబూని నిరంకుశులయిన రాజన్యల శిరస్సులను దేవతలు నుతిస్తావుండగా ఇరువదియొక్క పర్యాయాలు ఛేదించి, వారల రక్తంతో తల్లిదండ్రులకు తర్పుణాలు విడిచిన సాహసివి! అలాంటి అద్వీతీయ పితృభక్తిపరాయణుడవూ, మేరునగ ధీరుడవూ- అయిన పరశురామావతారా! నీకు నమస్కారం!

13

చ. దశరథ రాజుకుం బోడమి,

తాటకం జంపి, మునీంద్ర యాగమున్

విసువక కాచి, యంతటను

వేడుకతో మిథిలాపురంబునన్

పశుపతివిల్లు త్రుంచియును,

పంతము మించంగ గెల్చి యేలితో!

కుసుమశరారిమిత్ర! తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసాగరుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనృసింహస్వామి! నీవు దశరథమహారాజుకు పుత్రుడవుగా అవతరించి, బాల్యంలోనే ‘తాటక’ అనే రక్షసిని సంహరించావు; విశ్వామిత్ర మునీంద్రుని యజ్ఞాన్ని కాపాడినావు. మిథిలాపురి కేగి, శివధనుస్సును త్రుంచివేసి, సీతాదేవిని పరిణయమైనావు. తదుపరి, పంతంతో రావణున్ని జయించి, ఈ భూమండలాన్ని ప్రజారంజకంగా పరిపాలించావు. పరమేశ్వరునకు మిత్రుడవుగా ప్రశ్నిగాంచిన శ్రీరఘురామావతారా! మికు నా నమోవాకం!

14

చ. మొనసియు దేవకీసతికి

ముద్దుల బాలుఁడైవై జనించియున్,
 ఒనర యశోద చెంగటన
 నున్నతి యొప్పఁగ వృధ్మి పొందుచున్,
 ఘనమగు సాహసంబును
 కంసు వధించిన శూర! మ్రొక్కెదన్
 గొనకొని సన్నుఁ ట్రోవు! తరి
 గొండ సృసింహ! దయాపయోనిథీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా! వసు దేవుని పత్రియైన దేవకీదేవికి ముద్దుల కొమరుడవై అవతరించావు; నందునిసతియైన యశోదాదేవి వద్ద చక్కగా, హయిగా పెరిగినావు. అపూర్వమైన సాహసంతో క్రూరుడైన కంసుణ్ణి వధించావు. అలాంటి శూరవరేణ్యుడవైన నీకు నా వందనం! పురుషోత్తమా! నీ భక్తురాలినైన నన్ను పూనుకొని రక్షింపుమా!

15

ఉ. నిండిన భక్తితోదుతను

నిన్ను నుతించెద సర్వకాలమున్,

అండజవాహ! నిన్నుఁ గొని

యాడిన భాగ్యఫలం బదెట్టేదో!

పండెను నాదు కోరికలు

పండితపాలన! బుద్ధరూప! ఓ

కుండలిశాయివెన తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుదవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీసృసింహస్యామి!
ఓ గరుడవాహనా! నిన్ను కొనియాడినందువల్ల కలిగిన పుణ్యల
ఫలితం ఎంతటిదో! కానీ, అందువల్ల నా కోరికలు పూర్తిగా
పండినాయి. కావున కలకాలం మిమ్ములను పరిపూర్జైన భక్తితో
కొనియాడుతూ వుంటాను దేవా! జ్ఞానులయిన సజ్జనులను సంరక్షించే
శేషశాయా! బుద్ధవతూరా! మింకు నా అభివాదం!

16

చ. రవికులవార్థిచంద్ర! గురు

రాయని వాక్యము మిఱ కెప్పుడున్

కవిజనపాల! నీ మహిమం

గొంచెద నింకను కల్పిరూప! యా

శివుని విధంబుం జూచెదను,

జీవుని నాత్మను జేరం జేసెదన్;

కువలయపత్రనేత్ర! తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
కలువరేకులను పోలిన అందమైన కన్నలు గలవాడా! సూర్యవంశమనే
సముద్రానికి పూర్ణచంద్రుడా! నా గురువర్యుని ఉపదేశానుసారంగా
నేడు నేను నీ మహిమను చూడగలుగుతున్నాను. అందువలన నా
జీవాత్మను పరమాత్మతో అను సంధింపజేయగలుగుతున్నాను ఆటుమై,
మంగళకరుడైన శివునితో అభిస్వంగా భావన చేయగలుగుతున్నాను.
కవిజనులను కాపాడే కల్పి అవతారా! మిఱ నా నమస్కరం!

17

చ. వినుము మహానుభావ! మది

వేడుకతోడుత విన్నవించెదన్

మొనసెడు స్వాతివానలకు

ముత్యపుంజిపు లవెట్టులుండు న

ట్లనిశము భక్తియుక్తి నిను

నాత్మవిభుండువు నీవటంచు, నీ

కును నెదురేను జూతుఁ; దరి

గొండ సృసింహా! దయాపయోనిధి!

భూవం:

దయాసముద్రుడవయి తరిగొండలో ఆవిర్భవించియున్న శ్రీలక్ష్మీ నరసింహాదేవా! మహానుభావా! మిక్కిలి వేడుకతో విన్న విస్తూవున్న ఈ నా మనవిని చిత్తగించు! ముత్తెపు చిప్పలు స్వాతికార్తలో కురిసే వానలకు ఎదురు చూచిన రీతిగా, నా ఆత్మప్రభుడవైన నీ రాక్కు ఎల్లప్పుడు భక్తితో నేను ఎదురుచూస్తావున్నాను.

(కావున, కృపతో నీ దివ్యదర్శనాన్ని అనుగ్రహించు!)

18

ఉ. నారదసన్మతాంప్రీయుగా!

నా విధమెల్లను విన్నవించెదన్

సారెకు నల్లకల్వ లల

చంద్రునిఁ జూడఁదలంచుభంగినిన్

ధీరతమిఱ నివైపుడు

దేహములోఁ బౌడగాంచు భాగ్యముల్

కోరుచునుందునయ్య! తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా! పరమభాగవతోత్తముడైన నారదమునీంద్రునిఁ కొనియాడబడిన వరణద్వయం గల మహానీయా! నా జీవన విధానమంతా మికు విన్నవిస్తూవున్నాను, చిత్తగించండి! నల్లకలువలు చంద్రుణ్ణి ఆసక్తితో చూడగోరినట్లుగా, ఈ దేహంలో నిన్ను నిమ్మకంగా దర్శించే భాగ్యం ఎప్పుడు లభిస్తుందా? - అని ఆతురతతో ఎదురుచూస్తావున్నానయ్య! స్వామి! అనుగ్రహించు!

19

ప. మరగితి నీ పదాబ్లముల

మానసమం దెడంబాయం జాలకన్,

గరిమను ¹భానుం డొచ్చుటకుం

గంజములెల్ల నపేక్కసేయు నా

కరణిని నీవు వచ్చుటకు

గట్టిగ నా హృదయంబుజంబు మేల్

గుఱుతుగుం గోరునయ్య! తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భూవం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా! నా
మనస్సు నీ పాదపద్మాలను ఎడబాయజాలని విధంగా మచ్చిక అయ్యంది.
అందువల్ల నాహృదయ సరోజం కమల సమూహం సూర్యని రాకను|
కోరినట్లుగా దృఢంగా మీ రాకను కోరుతూవున్నది.

(దయచేసి నా మనఃపద్మపీరంమీదకు వేంచేయుమా! స్వామీ!

| 1. ‘భానుండు + వచ్చుటకు’ – అని పద విభాగము.

20

చ. “హరి! హరి! రమ్య రమ్యనుచు

నార్థటమందుచు నేను పిల్చినవ్

పరువున రావదేమి? నినుఁ

బట్టుగ భక్తులు గట్టివేసిరో?

మఱచితొ నన్ను నొల్లక, ర

మా సతి నిన్నిటు చేరనీయదో?

గుత్తిగొని రావదేమి? తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
 ‘శ్రీహరీ! ఓ నరహరీ! రమ్య!ర’ మ్యని భక్త్యవేశంతో నేను
 పిలిచినప్పటికీ, నీవు వేగంగా రావటంలే దెందులకు? భక్తు
 లెవరయినా నిన్ను కట్టు కదలసీయక కట్టివేసినారా? లేక, నన్ను
 మరచిపోయావా? లేదా, లక్ష్మీదేవి నిన్ను ఇటువైపు రానియ్యడం
 లేదా? ఆసక్తితో నీవు రాకున్నావేల? (శీఘ్రమే వేంచేయుమా!
 మహానుభావా!)

21

ఉ. మానక నేను పిల్చినను

మక్కువ లేక పరాకునేసితో?

ఏనుల సోంక లేక తగ

విశ్వము పాలనసేయంబోతివో?

షూని మహావినోదమున

భోగము మిఱంగం జెంచుభామతోఁ

గోనలనుండి రావో? తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిథి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా! విదువకుండా నే నెంతగానో భక్తితో పిలిచిస్టుటికీ, నామిద ప్రీతి లేనందున ఉదాసీనత వహించియున్నావో? లేక, ఈ విశ్వాన్ని పరిపాలించటానికి వెళ్లిపోయినందువల్ల నా పిలుపు నీ చెవులకు వినబడలేదో? అటుగాక, చెంచులక్ష్మీతో గూడి కొండకోనల్లో విహారిస్తూ ఆనందంలో నిమగ్నుడవై ఉన్నందున, ఆ అడవుల్లోనుండి రాజూలక యున్నావో? (కృపాంతరంగా! త్వరగా విచ్చేయుమా!)

22

ఉ. నెమ్మదితోడ నిచ్చటను

నీ నిజరూపముఁ జూడ వేడుకై

రమ్మని నేను పిల్చినను

రాజసమో, దయలేకయుంటివో,

సమ్మతి గాదో, లేక నిను

సారెకుఁ బిల్చిన రావదేముకో?

కొమ్మనవేమి ముక్కిఁ? దరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీసృసింహదేవా! నీ నిజ స్వరూపాన్ని చూడవలెననే కుతూహలం కలిగి నేను నిండు మనస్సుతో పిలుస్తావున్నా, రాజస స్వభావంతో రాదలంప కున్నావా? లేక, నాపై నీకు దయ కలుగలేదా? లేదా, ఇటువైపు రావడం నీకు ఇష్టంలేదా? పదే పదే నిన్ను పిలుస్తావున్నప్పటికీ ఏలకో రాకున్నావు? వచ్చి, ముక్కిని ప్రసాదింపకున్నా వెందులకు?

23

ఉ. మేలు! కృపాంతరంగ! నిసు

మిక్కిలి నే నిటు పిల్చి పిల్చినవ్వే

ఏల పరాకు చేసేదవె?

యిప్పుడు నిన్నెడంబాయంజాలకన్,

చాలగు నీ పదాబ్జముల

సారములెల్ల మిళిందభాతిగన్

కోలుచునుందునయ్య! తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
కరుణాహృదయా! మేలగునుగాక! ఇంతగా నేను పలుమార్గు నిన్ను
పిలుస్తావున్నప్పటికీ పరాకు చేస్తున్నావెందులకో? ఇప్పుడు నిన్ను
ఎడబాయలేక, నీ పాదపద్మాలనుండి చాలుగా ప్రవించే సారాన్ని
(జాల్యారే భక్తిభావన-అనే మకరందాన్ని) తుమ్మెదలాగా పానం చేస్తూ
వుంటున్నానయ్య! చిత్తగించు!

24

ఉ. సుందర దేవ! నిన్నిచటం

జూచెదనంచ నపేక్షసేయుచున్

మందరధారి! రఘ్యముచు

మాటికిం బిల్చిన నిష్ట వచ్చి, నా

ముందర నిల్చి పల్గుందగు,

ముద్దులు గుల్క నటింపుమన్న! యా

కుండకమేల నింకం? దరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయి తరిగొండలో విరాజిల్లుతూ వున్న శీలక్ష్మీ నృసింహస్వామి! మందరగిరిధారీ! ఓ సుందరదేవ! నిన్ను సందర్శింప వలెననే ఆకాంక్షతో పదేపదే ప్రార్థిస్తూవున్నాను. కనుక, నా యొదుట సాక్షాత్కరించి, ముద్దులు గులికేట్టు మాటాడుతూ నర్తింపగోరుతున్నాను. ఈ నాకోరికను సెరవేర్చక జాగుసేయుచున్నావేల? (ఏలాటి అభ్యంతరం లేకుండా శీప్రుంగా నీ దివ్యదర్శనాన్ని అనుగ్రహింపుమా!)

25

ఉ. సారములేని సంసరణ

సర్వము చేతికిం జిక్కలేక, యా
 తేరకు లేని యాసలను
 దెచ్చుక యింక నటింపలేక, యా
 పారము లేద యొక్కడికిం,
 బాపము మాయెడ వాంఘంజేసె; నీ
 ఫోరముం బాపవయ్య! తరి
 గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీసృసింహదేవా! ఏ
 మాత్రం సారం లేని సంసారమనే సర్వానికి చిక్కలేకున్నాను; లేనిపోని
 జీవితాశలను తెచ్చిపెట్టుకొని, ఐహిక జీవితంలో నటింపలేకున్నాను.
 అంతులేని ఈ జీవనయానంలో పావకార్యాలు నన్ను
 లోబరచుకోవాలనే కోరికతో చూస్తావున్నాయి! ఫోరమైన ఈ
 ప్రమాదాన్ని కృపతో నివారించుమా! స్వామీ!

26

ఉ. ఉబ్బిచుం దేరతేరకును,
 నూరక లేనటువంటి యాసలనే
 బెబ్బిలిచేతఁ జిక్కి, తను
 భేదము లెన్నుచు నున్నదాన; నా
 మబ్బిను పద్మమిత్రుగతి
 ప్రుందఁగ సంహారణంబుఁజేసి, నన్
 గొబ్బినఁ గావవయ్య! తరి
 గొండ నృసింహ! దయావయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుదవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
 మాటిమాటికిని నా మనస్సులో అంకురించి తలయొత్తే ఆశలనే
 పెద్దపులికి చిక్కియున్నాను; అలా చిక్కియుండి, నావారు, పెరవారు—
 అనే భేదభావనతో ప్రవర్తిస్తావున్నాను. ఈ భేదభావన అనే మబ్బిను,
 సూర్యదు మేఘాన్ని తొలగించినట్లుగా, పూర్తిగా నశింపజేసి,
 (అందరిలో నీవే ఉన్నాడవనెడి) నిజమైన భావనను కలిగించి, వేగమే
 నన్న కాపాడుమా! తండ్రి!

27

చ. అనిశము దుష్టవర్తనుల

నార్గురి సాధక మెట్లు చేతు? నా
మనమున నుండుటన్ దురభి

మానము నెట్లు సవాలు చేతు? మ
జ్ఞానమును, భోజనం బుదుగు
సాధక మే గతిఁ జేతు? నింక నా
కును నొకదారిఁ జూపు! తరి

గొండ సృసింహా! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన తరిగొండ లక్ష్మీసృసింహాదేవా!
ఎల్లవేళలా చెడుగా ప్రవర్తించే నాలోని ఆరుగురిని (అరిష్టవర్ణాన్ని)
ఏ విధంగా అదుపు చెయ్యగలను? ముఖ్యంగా, నామనస్సులోనే ఉండే
దురభిమానాన్ని ఏలాగున దబాయించి నిరోధించగలను? స్నానం,
పానం, భోజనం- వీటిని విడిచిపెట్టడం ఏ ప్రకారంగా సాధించ
గలను? ఈ విషయంలో సీవే నాకు ఒక మార్గాన్ని నిర్దేశించవయ్యా!
మహాత్మా!

28

చ. ఎనసి మనంబుతోడ సక

లేంద్రియముల్ పెదంబాయంజాలకే
 ఘనముగం గర్జరంధ్రములు
 గానముఁ గోరుచునుండుఁ, జర్మున్
 తనరంగ దూది పానుపులు
 తక్కుక కోరుచునుండుఁ జూడు! దు
 ర్భుణముల కేమనందుఁ? దరి
 గొండ నృసింహ! దయాపయోనిథీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా! నా
 యందలి జ్ఞానేంద్రియ, కర్మంద్రియాలన్నీ మనస్సునే అంటిపెట్టుకొని,
 ఎడబాయకుండా ఉన్నాయి. ఆ రీతిగా చెవులు ఇంపైన గానాన్ని
 వినగోరుతున్నాయి; చర్చం మెత్తని స్వర్ఘగల దూదిపరుపులను కోరుతూ
 వుంది. తక్కిన ఇంద్రియాలు కూడా ఇలాగే మనస్సును తమ తమ
 మైపులకు లాగుతూవున్నాయి. ఇక, ఈ ఇంద్రియాల దుర్గుణాలను గూర్చి
 ఏమని చెప్పగలను? (భక్తవత్సలుడవయిన నీవే వీటిని చక్కబురుపగల
 మనోనిగ్రహస్ని ప్రసాదించు ప్రభూ!)

29

ఉ. మిణిన చక్కరింద్రియము

మేలగు వింతలు చూడంగోరు, ఏ

స్తూరముగాను జిహ్వ రుచిఁ

సారెకుఁ గోరుచునుండు, నాసికం

బారయ గంధవాసనల

నందముమిఱిఁ గ్రహింపంగోరు; దు

ఛోడ్రిక లిన్ని చూడు! తరి

గొండ సృసింహ! ద్యుపయోనిథి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీసృసింహదేవా! కర్మంద్రియాలన్నిటిలో మిగుల శక్తిమంతమైన కన్న మంచిమంచి దృశ్యాలను, వింతలను, విశేషాలను చూడగోరుతూవుంటుంది. అలాగే, నాలుక మంచి మంచి రుచులను (రుచిగల వస్తువులను) మాటి మాటికి కోరుతూనే వుంటుంది. ముక్క సుగంధ పరిమళాలను అతిశయమైన ఆనందంతో ఆఫ్రూషింపగోరుతూవుంటుంది. ఈ చెడుకోరిక లన్నిటినీ నిగ్రహించే సదుపాయం అనుగ్రహించవయ్యా! వీరసృసింహదేవా!

30

ఉండు మహానుభావ! యొక

చోద్యపు జీవుండు దేహకాంక్షలన్

వీడం, డవెన్ని చెప్పిన వి

వేకము గల్గదు, ఎంత మత్తుండో?

రాండు దురాశలన్ విడిచి,

ప్రాకృతుభంగిని నిందియాలతో

²గూడెడం బాయలేండు; తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవైన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
మహానుభావా! ఇటుచూడు! విచిత్ర స్వభావంగల ఈ జీవుడు దేహం
మిాది మమకారాన్ని విడువకున్నాడు. ఎన్ని చెప్పినా, ఎంత చెప్పినా
పీనికి వివేకం కలగటం లేదు. నిజంగా పీడు ఎంత మదించినవాడో
కదా! దురాశలను విడిచిపెట్టి రానే రాడు. పుఢ్హపామరునిలాగా
ఇందియాలతో ఎడబాయని రీతిలో కలసిమెలసియుంటున్నాడు. (ఇట్టి
అవివేకిని సమర్థుడవైన నీవే సముద్ధరింపగలవు స్వామిా!)

2. ‘కూడి+ఎడబాయలేడు’- అని పద విభాగము.

31

ఉ. జోడుగ నెల్ల కాలమును

సొంపుగ నా పరమాత్ముందుండు మేల్

జాడం గనంగ నేర్చి, తన

జాడకుం బోవును జీవుం, దన్యధా

జాడకుం బోఁదలంచి శివు

జాడకు భీతిల్లుచున్నవాండు; ఈ

కోడిగ మేమి చూడు! తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిథి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా! తొలుత చాలాకాలంగా ఆ పరమాత్ముండుండే ఉత్తమమైన ప్రదేశాన్ని చూచియున్నవాడై, ఆ మార్గం తెలిసినవాడై వుండి కూడా, ఈ జీవుడు ఇప్పుడు వేరొక మార్గంలో వెళ్ళడానికి పూనుకొంటున్నాడు. ఆ పరమేశ్వరుని జాడకు వెళ్ళడానికి వీడిందులకో భయపడుతూవున్నాడు. ఈ జీవుని యొక్క ఇప్పటి ఈ కపటమైన ప్రవర్తన యేమిటో? ఎందులకో? నీవే ఆలోచించుమా! స్వామీ!

32

ఉ. రూఢిగ నాత్మనాయకుని

రూపముఁ గాంచెను నాఁడు వేదుకన్,
 గాథ ప్రపంచమాయలకుఁ
 గ్రమ్ముఱుఁ జిక్కుదలంచి నేఁడు బల్
 మూఢుఁడునై చరింపుచును
 మోహమహోవనిఁ జిక్కినాఁడయా!
 గూఢము నమ్మలేఁడు; తరి
 గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా! ఈ
 జీవుడు ఆనాడు ఆసక్తితో ఆత్మనాయకుడైన పరమేశ్వరుని
 నిజస్వరూపాన్ని ప్రశ్నంగా దర్శించియున్నాడు. ఈనాడు మళ్ళీ
 బలీయమైన ఈ ప్రపంచ మాయలకు చిక్కుదలంచి, మూఢుండై
 సంచరిస్తూ, ‘భ్రాంతి’ అనే గొప్ప అడవిలో చిక్కుబడిపోయాడు. ఇలాగ
 తాను చిక్కుబడిపోయిన ఈ రహస్యాన్ని వీడు విశ్వసింపలేకున్నాడు
 కదా! ఇక, ఏనికి సీవే దిక్కు!

33

డ. వేదుకతోడ బోందికిని

వింతగం జిన్నెలు సేయుచుండగా

నేఁడును నింట నుండు, నటు

నిక్కముగా మఱునాఁడు చూచినన్

కాడునం జేరి, వేగ లయ

కాలుని చెట్టునుబట్టి, క్రమ్ముణ్ణన్

గూడునం జేరు జీవి; తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీసృసింహదేవా!
జీవుడు మిగుల ఆసక్తితో ఈ శరీరానికి వింత వింతలైన వన్నెలను,
చిన్నెలను ఎన్నిటిని చేసినా, ఈనాడు ఇంటిలో నున్నవాడు మరునాడు
కాటికి చేరుకొంటూవుంటాడు. అటుపై యమునితో మైత్రి సెరపి,
అనంతరం మరో దేహంలో ప్రవేశిస్తావుంటాడు. (కావున,
అతాశ్వతమైన ఈ బోందికి అతిశయంగా వన్నెలూ, చిన్నెలూ,
అలంకారాలూ చెయ్యడం అనావశ్యక మని, వ్యర్థమని సారాంశం).

34

ఉ. ఆడకు హంగ పుట్టంగను

నార్ఘటమందుచు నింటిలోనఁ బో

రాదుచునుండినంతటను,

నంతకు ³కింకరు లొచ్చి వేగఁ ద

స్నీడిచి తస్యంగాను దన

కెవ్వరు నడ్డముగాను రారు; ఆ

గోడెడంబాప నీవే! తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
జీవుడు అవసానదశను చేరుకొని ఇంటిలో మృత్యువుతో పోరాదుతూ
వుండగా, యముని సేవకులు వచ్చి తనను బలవంతంగా లాగి,
తన్నినప్పుడు, తన కెవ్వరూ అడ్డపడలేరు. అలాంటి ఆపత్తి సమయంలో
ఆ బాధనూ, దుఃఖాన్ని, నివారించి జీవుణ్ణి ఆదుకొనే సంరక్షకుడవు
నీ వొక్కడవే సుమా! (అటువంటి సర్వరక్షకుడవయిన నీకు నా
వందనం!)

3 ‘కింకరులు+వచ్చి’ - అని పద విభాగము.

35

చ. ‘కట కట! జీవి! నీ వింకను

కష్టము పొందుచు నుండవద్దు, ఈ
ఘుటమును నమ్మవద్దు, నినుఁ
గాంచి యఖండముఁ జూడుమంచు నే
నెటువలె బోధుఁ జేసినను,
నెప్పుడుఁ దాను ఘుటాభిమానియై
కుటీలము మానఁడాయైఁ; దరి
గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా! ‘జీ జీవి! నీ వికమిాదట కష్టాలు పొందుతూ ఉండవద్దు. ఈ ఘుటాన్ని (శరీరాన్ని) సుస్థిరమని ఏ మాత్రం నమ్మవద్దు. నీ అసలు స్వరూపాన్ని గుర్తించి, సత్యమైన ఆ స్వరూపభావనతో అఖండమైన పరమాత్మ తత్త్వాన్ని సందర్శించుని నే నెంతగానో బోధచేశాను. అయినా, తానుమాత్రం ఈ ఘుటం (శరీరం) నందే అభిమానం కలిగినవాడై, కుటీలమైన నడవడిని మానుకోలేకున్నాడు. (ఇట్టి పరిస్థితిలో ఈ జీవుని సముద్ధరింపగల శక్తిమంతుడవు నీవే కదా? కృపా పరిపూర్ణా!)’

36

ఉ. కండలు, ప్రేవులున్, బలు వి

కారవుటస్థలు, చీము, నెత్తురున్,
నిండిన మూత్రమున్, మలము
నెప్పుడు మూఁగి, మహో అసహ్యమై
యుండును కుక్కిలోన, నింక
నో హరి! యేమని విన్నవింతు? నీ
కుండకు భోగమేల? తరి
గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయి తరిగొండలో విలసిల్లుతున్న శ్రీ లక్ష్మీనరసింహదేవా! ఈ శరీరాన్నిగురించి ఏమని విన్నవింపగలను? ఈ కుక్కి (ఉదరం) మాంసపు కండలు, ప్రేవులు, వికారమైన ఎముకలు, చీము, నెత్తురులు, నిండిన మలమూత్రాలు - వీటితో మిక్కిలి అసహ్యంగా ఉంటుంది. అలాంటి ఏహ్యమైన, ఆశాశ్వతమైన ఈ ‘కుండ’కు మితి మిటిన ఐహికసుఖాలు, అలంకారాలు ఎందులకు? (అక్కరలేదని అభిప్రాయం).

37

చ. మఱపున జీవుఁ డెప్పటికి

‘మాయనుదానికిఁ జిక్కి తాను నా
 యెఱుకను నిల్వనీయకను,
 నెప్పుడు మద్దరు వాక్యసంగతుల్
 మఱచెదనంచుఁ బోయినను,
 మక్కువతోడుత నన్నుణ్టోవ న
 ద్దరుండటు పోవనీఁడు; తరి
 గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయానముద్రుదవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
 మాయ అనే దాని చేతిలో చికింపు ఈ జీవుడు, నా గురువర్యుడు
 ఉపదేశించిన వాక్యాలను- జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించే వాటిని- ఏమయి
 పాటున మరచిపోవడానికి పాల్పడినా గురువర్యుడు నా యెడ
 వాత్సల్యంతో కూడిన ప్రీతితో, తాను ఉపదేశించిన ఆ వాక్యాలనూ,
 వాటి ఘలితమైన జ్ఞానాన్ని మఱువనీయక, నన్ను, నా యెఱుకనూ
 అల్లాగే కాపాడుతూవన్నాడు కదా! (నా గురువర్యునికి నాయందు
 గల వాత్సల్యం అలాంటిది!)

4 ‘మాయ+అనుదానికి’ - అని పద విభాగము.

38

ఉ. ఈడిచి తెచ్చి జీవుని మ

హీపతి దండననేయంబూని, యా
మూడు గుణాలం బట్టకొని
ముప్పురి పగ్గము పేడి, గట్టిగాం
జూడంగ నార్గురిన్, మదినిం
జొన్నిన చిత్తము, నింద్రియంబులన్
కూడ బిగించినాడు; తరి
గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
అవధరింపుము! ప్రభువైన గురువర్యుడు (గురురాయడు) జీవుట్టి
సక్రమమైన మార్గంలో నడుచుకొనేట్టు శిక్షింపదలంచిన వాడై, ఏట్టి
తన వద్దకు లాగుకొని వచ్చి, మూడు గుణాలనే ముప్పురిపగ్గంగా పేని,
ఆ త్రాటితో ఆరుగురు శత్రువులను (అరిషడ్ వర్గాన్ని), చిత్తాన్ని
మనస్సులోపల దూర్చి, అలా దూర్చిన మనస్సుతో, జ్ఞానేంద్రియ,
కర్మేంద్రియాలను (అనగా, ఆ యా ఇంద్రియాల వ్యాపారాలను) కూడా
ఒక్కటిగా చేర్చి, గట్టిగా బిగించి యున్నాడు. (ఈ రీతిగా ఈ జీవుట్టి
సవ్యమైన వద్దతిలో నెలకొల్పినట్టి గురువర్యుని అనుగ్రహాన్ని
కొనియాడుతున్నాను).

39

చ. పసగల సాచి నన్నెపుడు

పాలనసేయందలంచినాండో? నా
 కుశలముఁ గోరినాఁడు; నను
 గొబ్బన రక్షణచేసి ప్రేమతో,
 విసువక, నామనంబు గడు
 వింతగుటన్ మదకుంజరాన కం
 కుశముగ నిల్చినాఁడు; తరి
 గొండ సృసింహ! దయాపయోనిథి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీసృసింహదేవా! సర్వ
 సమర్థుడయిన నాగురుస్వామి ఏనాడు చక్కగా నన్ను రక్షింపదలచినాడో
 ఆనాడే నా క్షేమాన్ని మనసారా కోరి, నన్నాదుకొన్నాడు. నాపై కలిగిన
 అవ్యాజమైన ప్రీతితో, ఎంతమాత్రమూ నన్ను విసుగుకోకుండా, మదపు
 టేనుగువంటి విచిత్రమైన నా మానసిక ప్రవృత్తిని అటునిటు చెదరి
 పోనీయకుండా, అంకుశంలాగా స్థిరంగా నిలిచియుండి నన్ను
 రక్షించాడు. (అటువంటి శక్తిమంతుడైన గురువర్యుని అనుగ్రహాన్ని
 మిక్కిలిగా కొనియాడుతూవున్నాను).

40

ఉ. దేశములోన దివ్యముగు

ధీరుండు సర్వము నిండియుండఁగా

వాసి గనంగలేక, మన

వారును, నన్యలటంచు నుండి, ⁵ప

ట్టాస లనేటి తీంగిలను

నప్పుడు ⁶నిశ్చయమంచు కత్తితోఁ

గోనెను మద్దరుండు, తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
లోకంలో భగవంతుడనే ధీరాగ్రేసరుడు అంతటా వ్యాపించి యుండగా,
ప్రసిద్ధమైన ఈ సత్యాన్ని తెలిసికోలేక, ‘వీళ్ల మనవాళ్ల, వాళ్ల పరాయి
వాళ్లు’- అనేటటువంటి భేదభావంతో ఉంటూవుండినాను. అప్పుడు
నా గురువర్యుడు నాలోని పలురకాల వ్యర్థమైన ఆశలనే తీగలను
దృఢ నిశ్చయమనెడి పదునైన అంచుగల కత్తితో మొదలంట కోసిపైచి,
నాకు అభేదభావపూర్వకమైన జ్ఞానోదయాన్ని ప్రసాదించాడు కదా!

5 ‘పట్టి+ఆసలు+ఆనేటి’- అని పద విభాగము

6 ‘నిశ్చయము+అంచుకత్తితోనో’- అని పద విభాగము.

41

చ. నరహరి! ప్రేమక్కి చెప్పేదను

నా నుదుటన్ గల వ్రాలు ప్రేమతో

నరుదుగ నంప్రిమూలమున

నంటెను, పూర్వపువ్రాలు దీసి, యా

సరసిజ గర్భ పట్టమున

సాంద్రకట్టాక్కము నుండఁ బంచే; మ

దృష్టు ⁷మహిమేమనందుఁ? దరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా! ఓ నరహరి! ఇప్పుడు తమకు ఒకానొక స్వానుభవాన్ని మనవి చేస్తున్నాను; కృపతో చిత్తగించు! గురువర్యుడు నామై గల అవ్యాజమైన ప్రేమతో, తన పాదంచేత నా నొసటి యందలి బ్రహ్మాపూతను ((బ్రహ్మలిపిని) తుంచివేసి, క్రొత్తగా అనుగ్రహ పూర్వకమైన తన వ్రాతను వ్రాసి, నన్ను చరితార్థరాలిని కావించియున్నాడు. ఈ విధంగా నా జీవితంయొక్క భవిష్యత్తునే మార్చివేసిన మదీయ సద్గురువర్యుని మాహాత్మాన్ని ఏమని కొనియూడ గలను? (అటువంటి గురుపుంగవుని ప్రభావాన్ని ప్రశంసింప జాలనని కవయిత్రి యొక్క అభిప్రాయం).

సూచన: ఈ కవయిత్రిమతల్లియొక్క అపూర్వమైన ఆధ్యాత్మికాను భూతులలో ఇది యొకటిగా పేర్కొనుడగియున్నది.

7 ‘మహిమ+ఏమని+అందున్’ - అని పద విభాగము.

42

చ. గురువుకు నీ కభేదములు

కోరి పతించితినంచుఁ జిత్తుమం

దరయఁగఁ గోపమున్ వలదు,

అంబుజబాంధవ, సోమనేత్ర! నీ

కరుణాను నిన్ను నేను పొడ

గాంచితి; నింకనుమానమేల? మ

ద్వారుండవు నీవె కాదె? తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా! సూర్యచంద్రులే నేత్రాలుగా గలిగిన పరాత్పరా! నాగురువర్యునకు నీకు అభేదాన్ని (ఈ శతకంలో ఆ యూ చోట్ల) పాటించినానని నీ మనస్సున కోపింపవలదు. నీ అపారకరుణచేతనే నేను నీ దివ్యస్వరూపాన్ని సంధర్మింప గలిగినాను కదా! కావున, నా గురువర్యుడవు నీవే! ఇందులో ఏమీ సందేహం లేదు! ఓ గురుస్వామీ! నీ శిష్యరాలైన నన్ను నీకృపా విశేషంతో కట్టాక్షించు!

43

చ. సతమగు సామి! నిన్నికను

సారెకు నే నెటు పోవనిత్తు? నా
 యితముగ నీ పదాబ్జముల
 నేర్వడ గట్టిగం బట్టి, వేగ శ్రీ
 పతి! ఘనభక్తి మార్గమను
 పగ్గమునన్ బిగంబట్టి, నిన్ను నా
 కుతికకుం గట్టు కొందుం; దరి
 గొండ సృసింహా! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనరసింహాదేవా!
 ఓ శ్రీపతి! ఎల్లప్పుడూ నెలకొనియుండే సత్యస్వరూపుడవయిన స్వామి!
 ఇక మిాదట నిన్ను నానుండి దూరం కానివ్వను. నీ పాదపద్మాలను
 గట్టిగా పట్టుకొని, వాటిని భక్తిమార్గమనే బలమైన పగ్గపుత్రాటితో
 బాగుగా ముడివేసి, ఆ త్రాటిద్వారా నిన్ను నా కంఱానికి
 ముడివేసికొంటాను. ఆ విధంగా నిన్ను నానుండి దూరం కానీయక
 శ్రద్ధతో కాపాడుకొంటూవుంటాను సుమా!

(ఈ నా ఉపాయాన్ని భక్తవత్సలుడవైన నీవు ఆమోదించి, అను
 గ్రహించుమా!)

44

ఉ. పన్నగశాయ! నీ మహిమ

భక్తులకెల్లను గానవచ్చే, నీ

సన్నిధి దగ్గఱాయెను, వి

చారము తీరెను, ముక్కి గల్లు నో!

నెన్నంగ నీచు రూపమును

నీగతి నాదు మనంబులోనఁ గన్

గొన్న విధంబు దోచెఁ; దరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయి తరిగొండలో విలసిల్లుతూవున్న
తీలక్షీనృసింహదేవా! భక్తులయిన వారలకు నీ మాహాత్మ్యం చక్కగా
గోచరిస్తున్నది. ఆ ప్రకారంగా నీ దివ్యచరణసాన్నిధ్యం నాకు చేరువ
అయ్యంది. నా విచారమంతా తొలగిపోయింది. నాకు ముక్కి
లభిస్తుందనే నమ్మకం కుదిరింది. నామనోవీధిలో గోచరించిన
విధంగానే నీ దివ్య మంగళమూర్తి నాకు సాక్షాత్కరించి, అపూర్వమైన
అనుభూతిని ప్రసాదించింది. ఓ శేషశయనా! మింకు నా అభివందనం!

45

ఉ. పాటుగ నాత్మదేశమునఁ

బన్నగ వెన్నెల గాయుచుండు, బల్
 ఆటకమైన యేదు ఘన
 ఆవరణంబులు నుండు, దానిలో
 శేషేటగు సర్వము న్నొకటి
 మేరువుమిందను ⁹కావలుండు, నీ
 కోట విధంబుఁ గంటి; దరి
 గొండ సృసింహా! దయాపయోనిధీ!

భూవం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా! అత్మ
 యొక్క దేశంలో ఎప్పుడూ సొంపుగా వెన్నెల కాస్త్రావుంటుంది. ఈ
 దేశంలోనే ఏడు గాప్ప ఆవరణలు నెలకొనివున్నాయి. అందులో శ్రేష్ఠమైన
 సర్వం ఒకటి మేరువుపైన (అగ్రభాగంలో) కావలికాస్తుంటుంది.
 ఇటువంటి కోటతీరును నీ దయవల్ల నేను కనుగొన్నాను.

8. 'మేటి+అగు'- అని పద విభాగము
9. కావలి+ఉండు'- అని పద విభాగము

46

చ. తొలంగక మేటి కోటకును

త్రోవలు తొమ్మిది, దానిలోపలన్

బలిమిగ నంచెలంచెలను

పట్టుగ నార్గురు ¹⁰కావలుండు, రా
వల నొక యేడు చిల్పలును

వాసిగం బల్ముచునుండు, దానిలోఁ
గొలంకులు రెండు నుండుఁ; దరి

గొండ స్వసింహ! దయాపయోనిథీ!

భావం:

దయాసాగరుడవై తరిగొండలో విరాజిల్లుతూవున్న శ్రీ లక్ష్మీ నరసింహదేవా! ఈ కోటకు (శరీరానికి) తొమ్మిది త్రోవ లున్నాయి. ఈ కోటయందు ఆ యా అంచెలలో ఆరుగురు బలమైన పట్టుదలతో కావలి కాస్తువున్నారు. ఈ కావలివాండ్రకు ఆవల ఏడు చిలుకలు ప్రశస్తింగా పలుకుతున్నాయి. అచ్చట రెండు సరోవరాలు ప్రకాశిస్తూ వున్నాయి.

(కవయిత్రి ఈ పద్యంలో మానవదేహంలోని షట్టుక్రాలు మొదలయిన యోగవిద్య విశేషాలను మర్కువితా ధోరణిలో వెల్ల డించింది).

10 ‘కావలి+ఉందురు’- అని పద విభజనము.

47

చ. కొలంకుల మధ్యమందు నొక

కోమలి యున్నది, దానిలోపలన్

సలలిత వహించుండలము,

చంద్ర, దివాకర మండలంబులున్,

అలవడ నాఱు చక్రముల

కావల నందాక సారసంబులో

గులుకుచునుండు హంస; తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిథీ!

భావం:

దయా సముద్రుడవయి తరిగొండలో విలసిల్లుతున్న శీలక్షీనరసింహదేవా! అవధరించు! రెండు సరస్సుల మధ్య ఒక యువతి నెలకొనివుంది. ఆ కోమలి నడుమ అగ్నిమండలం, దానికి అటునిటు చంద్ర, సూర్యమండలాలు ఉన్నాయి. ఇదిగాక, ఆఱు చక్రాలపైన ఒక పద్మం ఉంది; ఆ పద్మం(సహస్రారకమలం)లో జ్ఞానస్వరూపియైన హంస నిత్యం కులుకుతూవుంటుంది.

48

ఉ. గీప్పతి, బ్రహ్మ శేషనుత

కీర్తి విశాల! దయాంతరంగ! యో
పుష్టశరారిమిత్ర! విను
పొందుగ దేహములోన మేటిగాఁ
బుష్టము లేదు నుండు, తన
ముందర నందొక ముక్కిపుష్టమున్
గోప్పదభాతి నుండుఁ దరి
గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయి తరిగొండలో అవతరించియున్న శ్రీ లక్ష్మీ
నృసింహదేవా! బృహస్పతి, బ్రహ్మ, ఆదిశేషడు - వీళ్ళచే విశేషంగా
కొనియాడబడిన విశాలమైన కీర్తిగలవాడా! పరమ శివునకు మిత్రుడా!
ఓ కరుణాంతరంగా! స్నేహి! చిత్తగింపుమా! ఈ దేహంలో ప్రసిద్ధంగా
విడు పుష్టాలు ఉన్నాయి. వాటికి ముందు - అనగా అన్నింటికి ఔలై
భాగాన ముక్కి అనే పుష్టం ఆవు గిట్టంత పరిమితి, ఆకృతి- గలిగి
భాసిస్తావుంటుంది.

49

ఉ. భాసురలీల సో_హమను

భావములన్ నిరతంబు చాల హం

నీ సహితంబుగాను మతీ

చేసెను మిత్రుఁ; డిలా, భగీరథీ,

కాశి, గయా, ప్రయాగలును

ఖ్యాతిగ దేహములోన నేర్వడన్,

కోశము లైదు నుండుఁ; దరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయి తరిగొండలో వెలుగొందుతూవున్న శీలజ్యైనృసింహదేవా! కాలస్వరూపుడైన సూర్యభగవానుడు ఉచ్ఛవిస నిశ్యాసాలనే హంసలను నిరంతరం చలింపజేయటంద్వారా సో_హంభావాన్ని విశిష్టంగా సూచించాడు! అట్లే, ఈ దేహంలో భూమిని, గంగను, కాశి, గయా ప్రయాగ- అనే పుణ్యక్షేత్రాలను పాదుకొల్పి యున్నాడు! ఆ రీతిగానే ఈ దేహంలో అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ, ఆనందమయ కోశాలనే ఐదుకోశాలూ అమరివున్నాయి.

50

చ. అరయంగం జేతనుండును, గ

ణాధిపుండున్, యమరాజ సంఘమున్,

ఇరవుగ బ్రిహ్మ, విష్ణులు, మ

హేశుండు, రుద్రుండు, సర్వలోకముల్

సరసిజ సంభవాండమునం

జక్కుంగ నుండును, ఆ యజాండమున్

గుటుతుగ నాత్మ నుండుం; దరి

గొంద నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయానముద్రుండవయి తరిగొందలో విలసిల్లుతూవున్న
శ్రీలక్ష్మీనృసింహదేవా! అవధరింపుమా! చైతన్య స్వరూపుడయిన
పరమాత్మ, గణాధిపతి, యమధర్మరాజు, త్రిమూర్తులు, సమస్త లోకాలు
- బ్రిహ్మండంలో చక్కగా ఉంటున్నాయి. ఆ బ్రిహ్మండమంతా
సూక్ష్మాకృతితో ఆత్మలో నెలకొనివుంటుంది! (ఇదే సృష్టి రహస్యం!)

51

ఉ. కంరములోని నాళ మతి

కాంతిగ వెల్లెడి రీతిఁ జూచి, యూ

కంరముమిాంద రెండు బలు

కాటుక కొండల మధ్యమందు శీ

కంరునిఁ గాంచి, యంత లయ

కాలుని వేగమె ధిక్కరించి, వై

కుంరముఁ జేరవచ్చుఁ; దరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయి తరిగొండలో ఆవిర్భవించి యున్న శీలక్షీ సృసింహదేవా! చిత్తగింపుమా! ఈ దేహమందలి జీవుడు కంరంలో మిగుల కాంతితో వెలుగొందే నాళాన్ని పరికించి, అలాగే ఆ కంరంమిాద నెలకొనివున్న రెండు కాటుకకొండల మధ్యన ప్రకాశిస్తావున్న పరమేశ్వరుణ్ణి సందర్శించాలి. అలా సందర్శించిన ఆ జీవాత్మ మృత్యుపుకు అధిపతియైన యముణ్ణిసైతం వేగంగా ధిక్కరించి, నేరుగా శీవైకుంర లోకాన్ని చేరగలడు!

52

ఉ. నిష్ట లవెన్ని గల్లినను,
     నేర్చు నరణ్యమునందుఁ బొందినన్,
 కష్టము లెన్ని చేసినను
     గ్రమ్ముఱ జీవుఁడు పుట్టుకుండునే?
 అష్టమదంబుల న్నుడిగి,
     యాత్మను గాంచినవాఁడు వేగ ను
 త్యుష్ట భవాభీ దాఁటుఁ; దరి
     గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
 మనజుడు అరణ్యంలో నివసిస్తూ, నియమనిష్టలు మొదలైన వాటిలో
 ఎంతో గొప్ప నైపుణ్యాన్ని సాధించినా, అంతమాత్రంచేత ఈ జీవుడు
 మళ్ళీ పుట్టుకుండా ఉండజాలడు. (పునర్జన్మను పొందకుండా తప్పించు
 కోలేదని అభిప్రాయం).

కులమదం, రూపమదం, బలమదం, ధనమదం, యోవనమదం,
 విద్యమదం, అధికారమదం, తపోమదం- ఆనే ఎనిమిది రీతుల
 మదములను పూర్తిగా తోలగించుకొని, ఆత్మయొక్క తత్త్వాన్ని దర్శింపగల్లి
 నటువంటివాడు మాత్రమే సువిశాలమైన ఈ సంసార సాగరాన్ని దాటి,
 (ఆవలి తీరమైన) మోక్షాన్ని చేరుకోగలడని సారాంశం.

53

ఉ. మూడు గుణంబులు నైత్తింగి,
 ముందటి మార్గముఁ గాంచి గ్రిక్కున్నన్,
 మూడు శరీరముల్ దెలిసి,
 ముమ్ములకోనను జేరి ధీరుండై,
 మూడు ప్రవాహముల్ గలసి
 మౌదము నొందుచునుండు చోటునన్
 కూడిన మోక్షమబ్బుఁ; దరి
 గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీసృసింహదేవా!
 వందనములు! జీవుడు సత్యము, రజస్సు, తమస్సు- అనే మూడు
 గుణాలయ్యెక్కు స్వరూప, స్వభావాలను తెలిసికొని, ఆ పై అనుసరించ
 దగిన మార్గాన్ని శీఫ్రుంగా దర్శించి, సుధాల, సూక్ష్మ, కారణ శరీరము
 లనెడి మూడు శరీరాల తత్త్వాలను గుర్తెత్తిగి, తొఱకని స్థిరచిత్తంతో
 మిగుల మూలన ఉండే కోనయందు (సహస్రారంలోపల) ప్రవేశించి,
 ఇడ, పింగళ, సుషుమ్మ- అనే మూడు ప్రవాహాలు సంగమించియున్న-
 సంతోషాన్ని ప్రసాదించే- స్ఫురాన్ని చేరుకొంటే మోక్షం లభిస్తుంది.

54

ఉ. వేషము లెల్ల మాని, సువి

వేకముఁ జెంది, విచారహీనుఁడై,

రోషముఁ జంపి, భావమున

రూధిగఁ జూచుచునుండు వానికిన్

భూషణమైన యట్టి యొక

పువ్వుల తోటకుఁ బశ్చిమాన మేల్

ఘోష వినంగవచ్చుఁ; దరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
 అవధారు! లోకంకొఱకై దాబుసరిగా ధరించే బాహ్య వేషాలన్నీ
 మానుకొని, సుజ్ఞానాన్ని పొందినవాడై, చింతా విరహితుడై, మనస్సులో
 పరతత్త్వతేజాన్ని స్పష్టంగా సందర్శిస్తాపుండేవానికి మిక్కిలి అందంగా
 ప్రకాశిస్తున్న ఒకానొక పూలతోటకు వెనుక భాగంలో చక్కని ధ్వనితో
 గూడిన నాదం వినబడుతుంది. (లైప్పుమైన ఆ నాదఘోషయే ముక్కికి
 ముఖ్యసోపానం కదా? స్వామిా!)

55

ఉ. బూడిదం బూయనేల? మతి

పొందుగం గష్టముం జేయనేల? యే
నీడల నుండనొల్లకను

నిండిన యెండల నుండనేటికో?

పోండిమిగాను నాత్మ నిటు

పొందుగం గాంచినవాని వేడుకన్
కూడును మోక్కకాంత; తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయా సముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీసృసింహదేవా!
చిత్తగించు! మనుజుడు (మోక్కకాంక్షతో) ఒడలంతా బూడిద
పూసికోవడం ఎందుకు? శరీరాన్ని పలుకష్టాల పాలు చెయ్యడం
ఎందులకు? నీడపట్టున ఉండటానికి అంగీకరింపక (తపస్స పేరిట)
తీవ్రమైన ఎండల్లో ఉండడం దేనికి? ఆత్మ స్వరూపాన్ని ఇంపార
సందర్శించిన వానిని ముక్కి అనే కాంత (తనంతట తానుగ వచ్చి)
హాయిగా కలుసుంది కదా!

56

ఉ. మూడు గుణాలు మానకను,

ముందర నుండెడి మూర్తిఁ గానకన్,

బూడిద మేనఁ బూసి, బహు

బూటకముల్ పయనేసి, ధాత్రిషై

వాడక సంచరించుచును

¹¹వాసగు వస్తువుఁ గానకుండినవ్

కూడదు ముక్తికాంత; తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
స్వామి! అవధరించు! సత్యగుణం, రజోగుణం, తమోగుణం- అనే
త్రిగుణాలలో చిక్కుకొని వుండి, వాటిని అదుపు చేయజాలనందున,
ఎదుట గోచరించే (దివ్యమైన) ఆత్మస్వరూపాన్ని కనలేక, ఒళ్లంతా
బూడిద పూసికొని, ఆడంబరాన్ని సూచించే బాహ్యవేషాన్ని ధరించి,
ఉత్సూప్తమైన ఆత్మతత్త్వాన్ని దర్శింపకుండానే, ఊరక ఈ లోకంలో
సంచరిస్తావుండే బూటకాల రాయుణ్ణి ముక్తికాంత కూడదు

(కలిసికొనదు) కదా!

11 ‘పాసి+అగు’- అని పదవిభాగము.

57

ఉ. భూచరుడైన నేమి? శివ

పూజలు చేసి యనేక ముద్రలన్

చూచినఁ బుణ్యమేమి? యది

చూడకయుండిన నేమి తక్కువల్?

ఫేచరి ముద్రఁ గాంచి మదిఁ

గిన్నర భావము మానసంబులో

గోచరమైన ముక్కి; తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
అవధరించు! మనుషుడు భూమిమాద తిరుగాడుతూ భూచరుడయి
యుండి, శివపూజలు చేస్తూ తాంత్రికమైన అనేక ముద్రావిశేషాలను
అనుభవపూర్వకంగా తెలిసికొనియిన్నా, అథవా తెలిసికోలేక
పోయినప్పటికినీ అందులో ఎక్కువగానీ, తక్కువగానీ యేమి లేపు!
అటుగాక, (రాజయోగానికి సంబంధించిన) ఫేచరిముద్రను
ఆచరణత్వకంగా దర్శించి, మానవాతీతమైన అనుభవాన్ని మనస్సులో
సొక్కాత్మకిరింపజేసికొనగలిగితే అదే నిజంగా ముక్కి అనబడుతుంది.
(అదే ముక్కి మార్గానికి దారి తీస్తుందని అభిప్రాయం).

58

ఉ. పామర బుద్ధులన్నియును

పగ్గములన్ బిగంగట్టి, సద్గురు

స్వామినిఁ జేరి, బ్రహ్మమును

చాలంగఁ గాంచినవాండు థీరుఁడై

వేషు ముక్కికాంతను వి

వేకముగాఁ గవగూడు; నవ్యభా

కోమలి నంటఁబోఁడు; తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిథీ!

భూవము:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
చిత్తగించు! పాప కార్యాలను ప్రేరేపించే ఆలోచనల నన్నింటినీ
మనస్సునే బలమైన త్రాటితో బిగియగట్టివైచి, ఉత్తమోత్తముడైన
గురువర్యుని నన్నిధిని చేరుకొని, పరబ్రహ్మ కళను దర్శించిన
పుణ్యత్వుడు స్థిరచిత్తంతో గూడిన వివేకం గలవాడై, ముమ్మాటికిని
ముక్కికాంతను పొందగలడు. అటువంటి మౌక్కకామి, మరల కామియై
మానవకాంతను తాకడు.

59

చ. సతులను జూచి చూచి మది

సంతసమందుచునుందు రెప్పుడున్,
గతులు గనంగలేరు, నినుఁ
గానఁగ లేరు వివేక హీనులై,
సుతు లింక మోక్కమిత్తురని
చూచి, ధనంబు నపేక్క సేయుచున్
కుతుకము నోందినారు; తరి
గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భూవం:

దయాసుముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరోసింహదేవా! ఈ సామాన్య మానవస్వభావాన్ని చిత్తగించు! (ఈ లోకంలో అనేకులు) తమ భార్యలను నిత్యము చూస్తూ (అటువంచి అందగతైలు లభించినందువల్ల తామెంతో ధన్యులయినట్లు భావిస్తూ), సంతోషస్తూపుంటారు. కానీ, భావి పరిస్థితులను ఊహింపజాలరు. అందుచేత, దేవదేవుడవయిన మిమ్ము అసలే దర్శించలేరు. మిమ్ము దర్శించాలనేటటువంటి వివేకం లేనివాక్షేపందువల్లనే, ఆ సతులకు కలిగిన తమ పుత్రులు తమకు (హోక్కులాంటి) ఉత్తమ గతులను చేకూర్చానని ఎంతో ఆశిస్తూ, ఆ పుత్రుల కొరకు అసక్తితో ధనాన్ని సేకరిస్తూ అఫ్ఫెదవడుతంటారు. (కానీ, ఆ సతులవల్ల, సుతులవల్ల, ధనాలవల్ల సమకూర్చే సాంసారిక సౌభాగ్యాలు అశాశ్వతమైనవని తెలియనివారై ఉంటారని సారాంశం).

60

చ. ఇదియును శాశ్వతంబనుచు

నిల్లును, ముంగిలి చూచి చూచుచున్,
కుదురక కాపురంబులును
కొన్ని దినంబులు సేయుచుండఁగా,
ముదియఁగ, మర్యకోటులకు
మోహము, లోభము మిాటి, జ్ఞానమన్
కుదురు గనంగరాదు; తరి
గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
అవధరించు! మానవు లనేకులు ఈ సంసారమే (ఐహిక జీవితమే)
శాశ్వతమయినదనే భ్రాంతితో, తమ యింటిని, ముంగిటి ప్రదేశాన్ని
తరచూ ఆసక్తితో చూస్తూ, కల్పించుకొన్న సంతోషంతో జీవితాలను
సాగిస్తావుండగానే (వృద్ధాప్యం ఆవరింపగా) వృద్ధులైపోతారు.
అసంఖ్యాకులయిన అల్సాంటి మానవులలో ఆదినుండి మోహం
(భ్రాంతి), లోభం (పిసినారితనం) మితిమిాటి వుంటున్నందువలన,
అటువంటివాళ్ళకు జ్ఞానమనే ఆధార కేంద్రం (కుదురు) కానబడదు.
(కోట్ల కొలది సామాన్య మానవుల జీవితాలు ఇలానే కొనసాగుతూ
వుంటాయని తాత్పర్యం).

61

ఉ. పుట్టుచు గిట్టుచున్ మత్తియు

బోధశరీరునిఁ గాననేరకన్,

వట్టి దురాశలన్ దగిలి,

వారిజగంధుల మింది ప్రేమచే

నెట్టున కాపురంబులును

నిక్కమటంచును నమ్మి, యాత్మలో

గుట్టుఁ గనంగలేరు; తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా! మానవులు సాధారణంగా మరల జన్మిస్తూ, మరల మరణిస్తూ (ఆలాగ, మరల మరల మాత్రగర్భంలో ప్రవేశిస్తూ) జ్ఞానస్వరూపుడయిన పరమాత్మను దర్శింప జాలక ఉంటారు. మరేమంటే, వనితలపై వ్యామోహంచేత (ఐహికములైన) ఈ సంసారాలనే నిజమైనవిగా విశ్వసించి యున్నందువల్ల, ఆత్మయొక్క లోగుట్టును (అసఱు తత్త్వాన్ని) (ఏమాత్రం) కనలేరు కదా!

62

ఉ. కట్టిది బుద్ధి లేక, మతి

కాపురముల్ సతమంచు నమ్మకన్,

చుట్టీన మోహపాశములఁ

జూరునఁ గోసిన బుద్ధిమంతుఁడున్

పట్టగునట్టి దేశికుని

ప్రాపునఁ జేరి, మనంబు నిల్చి, యా

గుట్టు గనంగనేర్చునఁ; దరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
ఆలకింపుము! బుద్ధిమంతుడైన మనుజుడు చెడు తలంపులను
వీడినవాడై, ఈ సంసారాలు అశాశ్వతాలని యొరింగి, వీటిని
నమ్మనివాడై, తనను చుట్టుముట్టిన పలు రకాల ఆకర్షణలనే
మోహపాశాలను (వ్యామోహలనే త్రాళ్లను) (దృఢనిర్ణయమనే)
చుఱకత్తితో కోసివేసి, యోగ్యుడయిన (మిక్కిలి తగియున్న) గురువర్యుని
సన్నిధిని చేరుకొంటాడు. (ఆ గురువుంగవుడు ఉపదేశించిన రీతిగా)
మనస్సును నిలిపి, ఆ గుట్టును (గూఢమైన ఆ ముక్కి స్థానాన్ని) చక్కగా
కనుగొనగలడు.

63

ఉ. ఎక్కడి రొక్కయోజనము?

లెక్కడి భాగ్యము? లెక్క డింతులున్?

ఎక్కడి పాండి పంటలును?

ఎక్కడి బాంధవు? లెల్ల నాంటికిన్

తక్కక వృధ్ధరూపమును

దాల్చినం, బుత్తకు లింటి వాకిటన్

కుక్కలం దోలుమండ్రు; తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిథి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహాదేవా! ఈ లోకరీతిని చిత్తగించు! మానవుడు ఎంతో ధనాన్ని సేకరించియున్నా, సంపదను పెంచిందించియున్నా, ప్రీలను (భార్యలను) ప్రేమతో పోషించియున్నప్పటికీ, పాడి పంటలను చక్కగా సమకూర్చు యున్నప్పటికీ- ఇలాగ పహాక విషయాలను ఎంతగానో చేకూర్చుపెట్టి యుండినా, ముసలి తనం పైబడగానే, కన్నకొడుకులే దయమాలినవారై, తనను ‘ఇంటి వాకిట్లో కూర్చొని ఇంటిలోకి కుక్కలను రానీయకుండా తోలవలసిందని (కరినంగా) ఆజ్ఞాపిస్తారు కదా! (కనుక ఈ లోకంలో ఎవ్వరి కెవ్వరు? - అనే యథార్థాన్ని గుర్తించి, ముందే తరణోపాయం ఆలోచించి జాగ్రత్తపుడవలస్తు వుంటుందనే పోచ్చరిక - ఇందలి సారాంశంగా గ్రహింపుడగివుంది).

64

ఉ. యవ్వనమందు నాథులకు

నింతులు 1²మేలుపచార మేర్పడన్
నివ్వటిలంగఁ జేతురు, త్రి
ఛేత్రుని వీడని భక్తి నుందు; రా
యవ్వనమంతఁ బోవ, మత్తి
యింతులు నాథుల లెక్కనేయకన్
క్రొవ్విన మాట లండ్రు; తరి
గొండ సృసింహా! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనరసింహాదేవా!
మహానుభావా! సాధారణంగా ఈ లోకమందలి గృహిణులయొక్క
స్వభావాన్ని విన్నవిస్తున్నాను, చిత్తగించు! యోవనదశలో నున్న
యువతులు తమ భర్తలను శివుణ్ణి చూసినంత ఘ్రాజ్యభావంతో చూస్తూ
వారికి భక్తిశర్దులతో పరివర్యాలు చేస్తూవుంటారు. కాలక్రమేణ ఆ
యోవనం గడచిపోయిన పిదప, ఆ యింతులు గర్వించినవారై,
పతులను లక్ష్మీపెట్టక, దురుసుగా మాటల్లాడుతూవుంటారు. (కనుక,
ఇంతులు పతులయేద ప్రదర్శించే సేవాతత్పరత చాలవరకు
తాత్కాలికమైనదే యని గుర్తించి, మనుజుడు ముక్కిలక్ష్మాన్ని మరువక
మనసుకోవలెనని సందేశం).

12. ‘మేలు+ఉపచారము’- అని పద విభజనము.

65

చ. మనుజులు మందబుద్ధిం జని

మానవనాథుల నాత్రయించుచున్న

ఒనరంగం దర్శవాదముల

సూరక చేసి, ధనంబుం దెబ్బి, యా

తనయుల కంచు గొందులను

దాంతురు లోభమువేత నేర్వుడన్,

గొనకొనసీదు ముక్కి; తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధి!

భూషణం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీసృసింహాదేవా!
దయచేసి ఈ మానవన్యభావాన్ని చిత్తగించు! కొందరు
విద్యావంతులయిన మనుజులు బుద్ధిమాంద్యంతో రాజులను
ఆత్రయించి, వాళ్ళ సభలలో శాస్త్రవాదాలు సలిపి, ఆ రాజులను
మెప్పించి, వాళ్ళ బహుకరించిన ధనాన్ని తెచ్చి, (తామనుభవింపక),
తమ తనయులకౌతుకని యుద్ధేశించి, పిసినిగొట్టులై మార్పాల
ప్రదేశాల్లో భూమియందు దాచిపెట్టుతుంటారు. అల్లాగ ద్రవ్యంపై
దురాశ అనే దుర్గుణం అలాంటి పండితుల్లోకూడా ముక్కిని గూర్చిన
అలోచనను కలుగనీయదు కదా!

66

చ. స్థిరమగు మానసంబున్నను

తీహరి! నిన్నెపు దాత్రయించినన్

తఱుఁగక యింట నుండు దివి

జాధివ.....

.....

.....

.....తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
దేవతలెల్లరకూ అధిపతియైన దేవాదిదేవా! స్థిరమైన మనస్సుతో
ఎవరైనా, ఎప్పుడైనా మిమ్మలను ఆత్రయిస్తే (శరణంటే) అట్టివారల
యింటిలో సమస్త సౌభాగ్యాలు తగ్గిపోక ఎప్పుడూ విలసిల్లుతూ
వుంటాయి. (అటువంటి భక్తవత్సలుడవైన మికు నా ప్రణామం!)

67

ఉ. చెండితనంబు మానకను,

చెప్పినమాట గ్రహింపనేరకన్

ఉండెడి భార్యతోఁ దగులు

ఉఁ.....

.....

.....

.....తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
గయ్యాళిస్వభావం మానుకోకుండా, భర్త చెప్పిన మాటను
పాటింపకుండా వుండే భార్యతోడి సంబంధం (సంసారం)
నిప్పుయోజనం కదా!

68

చ. సరసము, నీతి, సాహసము

జాణతనంబును, మేలిమైననున్

పరమ పతిప్రతాగుణము

.....

.....

.....

.....తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భూవం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
సరసత్వం, నీతి ప్రవర్తన, సమయాచితమైన సాహస గుణం, తెలివి
తేటలు, ఉత్తమమైన పతిప్రతాశీలం- కలిగిన భార్య ఎంతో
అదృష్టవంతులకే లభ్యమౌతుందనేది సత్యం!

69

ఉ. సీతికి లోనుగాక, పర

నిందలు సేయుచు నెల్లకాలమున్

ఘూతుక బుద్ధి మానకను,
గల్లలు వల్ముచు.....

.....

.....

.....తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
సీతిమార్గానికి లోబడి వర్తింపక, పరులను నిందిస్తూ, ఎల్లకాలం
ఇతరులకు అపకారం చేయాలనే క్రూరబుద్ధిని విడువక, నోరు తెరిస్తే
అబద్ధాలే మాట్లాడుతూవుండే దుర్జనులకు తరణోపాయం ఎక్కడిది?
అటువంటి కుజనులను నిగ్రహసుగ్రహసమర్పుడవయిన నీవే
సంస్కరింపగలవు!

70

ఉ. కల్లరి కేల నిక్కమును?

ఘూతక మర్చుని కేల ధర్మమున్?

ప్రల్లరి కేల నీతులును?

పాపశరీరున కేల మోక్షమున్?

.....

.....

.....తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయా సముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీసరసింహదేవా!
అబద్ధాలాడే స్వభావం గలవానికి సత్యంతో పని లేదు. క్రూరమైన
పనులు చేసే అలవాటు గల మనుజునికి ధర్మచరణతో పని లేదు.
పరుషవాక్యాలు పలికేవానికి నీతులతో నిమిత్తం లేదు. అలాగే,
పాపకర్మలు చేసే వానికి మోక్షచింతన అవసరం లేదు కదా!

71

ఉ. ముడ్డికిం గాటు కేమిటికి?

ముక్కిడిదానికి ముక్కరేల? బల్
గ్రుడ్డుల కేల *చల్యలును?

గుక్కల కేలను చీని పల్లమున్?

.....

.....

.....తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
ముడ్డికి కాటుక అవసరం లేదు. ముక్కు లేని వ్యక్తికి ముంగర అనే
అలంకారం అక్కర లేదు పుట్టుగ్రుడ్డివారికి చల్లదనాన్ని కలిగించే కళ
జోడుయెక్క ఆవశ్యకత లేదు. అలాగే, పట్టుతో నిర్మించిన జీను
కుక్కలకు అవసరం లేదు కదా!

*ఇక్కడ “చెల్యలును”? - అని ఉరటే పుట్టుగ్రుడ్డివారికి యువతులతో నిమిత్తంలేదు’ అనే
అర్థం వెల్లడోతుంది. అయితే ఇది కేవలం సూచనమాత్రమే గాని, పారాంతరం కాదు.

72

ఉ. మించుల వంటి భోగములు,
మేఘమువంటిది రాజచిత్తమున్,

మంచు విధంబు.....

.....

.....

.....

.....తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోవిధీ!

భూవం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
జహాలోక సౌభాగ్యాలు మెఱుపులవలె అస్థిరమైనటువంటివి; రాజుల
చిత్తం మేఘంవలె మిగుల చంచలమైనటు వంటిది. సంపదాలు
మంచుసమూహంవలె కరగి అంతరించిపోయేటటువంటివి.

(కాబట్టి, తెలివిగల మనుజుడు మనుగడ సార్థకమయ్య
మార్గాన్ని గూర్చి ఆలోచించాలి కదా!)

73

చ. గరిమను హోని, వృద్ధియును

గానంగ లేక మదాంధకారుండై

పరంగంగ దండ కాటవికి

.....

.....

.....

.....తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
అహంకారం చాలా చెడ్డది కదా!

అహంకారమనే అంధకారం తనను ఆవరించియుండి
నందువలననే రాబోయే కీలుమేళను ఊహింపజాలక (రావణు
సీతాదేవిని అపహరించేందుకై దండకారణ్యానికి బయలుదేరి వెళ్లినాడు
కదా!)

(అందువల్లనే తత్పులితాన్ని తరువాతి కాలంలో పూర్తిగా
అనుభవించినాడు కదా!)

74

చ. కలిగిన వారికిన్ కలిమి

గల్గిన వారలు ఈవు లిత్తు; రా
కలిమియ లేనివారు తమ
కల్గినయంతలో.....

.....

.....

.....తరి

గొండ సృసింహా! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయా సముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీసృసింహాదేవా!
చిత్తగింపుము! కలిమి గలవారు కలిమి గల్గినవారలకే దానా లిస్తారు.
అదేమిగొప్ప కార్యంకాదు. కలిమినేని వాళ్లు (పేదవారు) తమకు
ఉండినంతలో నిరుపేదలయిన వారికి దానాలు చేస్తే అదే నిజమైన
ధర్మాచరణ అవుతుంది కదా!

75

చ. బలిమిని రచ్చలోఁ గినిసి

భాగ్యము గల్లినవాండు దబ్బఱిల్

పలికిన నిక్కమండ్రు, మతీ

భాగ్యముఁ గాననివారు నిక్కమున్

పలికిన దబ్బఱిందు, రిటు

వంటిది కల్పి ధరిత్రి మిందటన్,

కులమున మిండండాయేఁ; దరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహాదేవా!
ఇహలోకంలో కలిమికి గల ప్రాముఖ్యాన్ని తమకు విన్నవిస్తున్నాను;
కృపతో చిత్తగించు!

సంపద గలవాడు సభలో ప్రవేశించి, గట్టిగా అబద్ధాలు
మాట్లాడినా, అవన్నీ నిజాలని ఎల్లరూ వాకొంటారు. మతీ నిఱుపేద
యైనవాడు సత్యమే పలికినప్పటికీ, అది అసత్యమని అందరూ
ఏకగ్రీవంగా అంటారు. కాబట్టి, ఈ భూమిపై (ఈలోకంలో) కలిమికి
ఇంతటి బలిమి నెలకొనివుంది! మొత్తంమిద, ఈ ప్రపంచంలో కలిమి
గలవాడే ఉత్తమ కులస్థుడుగా పరిగణింపబడుతూవుంటాడు.
(ఇహలోకంలో కలిమికి గల బలిమి ఇంత గొప్పదని తాత్పర్యం).

76

చ. కలియుగమందు నిక్షముగం

గల్లలు తోఁచె, నిజంబు కల్లలై
బలిమిగం దోఁచసాగె, మతి

.....
.....సత్త

కులము లసత్యమాయేఁ; దరి
గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
కలియుగంయొక్క స్వభావాన్ని, ప్రభావాన్ని కాస్త చిత్రగింపుమా!
స్వామీ! ఈ కలికాలంలో అనత్యలు సత్యాలుగా, సత్యాలు
అనత్యాలుగా రూఢిగా గోచరిస్తావున్నాయి. అంతేగాక, ఈ
కలియుగంలో ‘ఉత్తమ కులాలు’ - అనే మాట (ఉత్తమమైన ఆచరణ
లేనందువల్ల) అబద్ధమైపోయింది కదా! (అనగా, అర్థంలేని దయ్యందని
అభిప్రాయం.)

(ఇందులో కలిప్రభావాన్ని సూచించడం కవయిత్రియొక్క
ముఖ్యోద్దేశంగా గ్రహించదగివుంది.)

77

ఉ. ధర్మమే శాశ్వతంబనుచుం

దప్పక యెన్నుచునుండువాండు ఏ
 కర్మ విరక్తుండై, యొనరం
 గాను ధరిత్రిని కీర్తివుంతుండై,
 నిర్మల చిత్తుండై యెసంగి
 నీ పదపద్మములందుం జేరు; నో
 కూర్మ శరీర! స్వామి! తరి
 గొండ నృసింహా! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహాదేవా!
 దేవకార్యార్థమై ఒకప్పుడు కూర్మ శరీరాన్ని ధరించియుండిన ఓ స్వామి!
 ధర్మమార్గమే సుస్థిరమైనట్టిదని త్రికరణశుద్ధిగా విశ్వసించి, అలా
 నడచుకొంటూ వుండే మానవుడు భవబంధాన్ని పెంపొందించే ప్రారభ
 కర్మలనుండి త్వరగా విరక్తిని పొందగలడు. అలా విరక్తుడైనవాడు
 ఈ లోకంలో గొప్ప కీర్తిని గడించి, నిర్మలమయిన మనస్సు గలవాడై,
 తుదకు ఆ లోకంలో మిం పాదకమలాలను చేరుకుంటాడు. (ధర్మాన్నే
 నమ్మి చరించేవాడు ఇహంలో కీర్తిని, పరంలో ముక్తిని పొంది
 ధన్యుడౌతాడనేది సారాంశం).

78

చ. సరంగున వాత్సలోపలను

సద్గురుఁ గాంచినవాఁడు క్రమ్యాఱన్

అరుగఁడు దుర్గుణంబులకు,

నందుకు సాదృష మేసుఁ జెప్పెదన్

మత్తి కదళీఫలంబుఁ దగ

మక్కువతోడ భుజించు కీరముల్

కొఱుకునె మప్పికాయఁ? దరి

గొండ నృసింహా! దయాపయోనిధి!

భావంః

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
సద్గురుడవు, జగద్గురుడవు అయిన నిన్న ఏ మనమ్యదు తన ఆత్మలో
సందర్శిస్తాడో, అటువంటి సుకృతి మళ్ళీ చెడుగుణాలవైపు వెళ్లడు.
(చెడు గుణాలను చేపట్టడని భావం). ఇందుకు ఒక దృష్టాంతాన్ని
తమకు మనవి చేస్తున్నాను; దయతో చిత్తగించు! పరిపక్వమైన
అరటిపండ్లను ఆరగించిన రామచిలుకలు ఎక్కుడైనా, ఎప్పుడైనా
విషముప్పి కాయలను (తినవలెననే కాంక్షతో) కొఱుకుతాయా?
(కొఱకనే కొఱకవనేది నిశ్చయం).

79

చ. అలరు విధిన్, నిషేధమును

నాత్మకు లే; దిటు లెంచిచూడ, నీ

కలంకలు మానలేకను వి

కారములైన ప్రపంచమాయచే

బలిమిగం జిక్కి, భేదములు

పల్చుటిగాని, మహాత్మ! యాత్మకున్

కులమును, గోత్రమేది? తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా! మహాత్మ! లెస్సుగా ఆలోచించి చూస్తే, ఆత్మస్వరూపానికి ఘలానా కార్యం చేయదగినది(విధి), ఘలానా పని చేయదగినది (నిషేధం)- అనే రెండూ లేవు. అయితే, ఈ యాత్మ ప్రపంచానికి సంబంధించిన మాయలో గాఢంగా చిక్కుబడియున్నందువల్లనే ప్రతివ్యక్తినీ కులం, గోత్రం- ఇత్యాదుల ఆధారంతో భిన్న భిన్నంగా పరిగణించటం జరుగుతున్నది గాని, నిజం ఆలోచిస్తే ఈ ఆత్మ కులమూ, గోత్రమూ- అనే ఈ రెండు భేదాలూ లేనిది; ఈ రెండు భేదాలకు అతీతమై ఉండేది కదా?

80

ఉ. పుణ్యందట్టెన సద్గురుని

పూజ 13నిరంతముఁ జేసి, భక్తిచే

గణ్యము సేయ, కాగురునిఁ

గందలుగాఁ దెగఁగోసి, మోక్షమున్

గణ్యముఁజేసి, ముక్తియను

కాంత వినోదముఁ జూడ, వేతు షా

ద్వాళ్య మెఱుంగలేఁదు; తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భూషం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
అవధరింపుము! మనుష్యుడు పుణ్యాత్ముడైన ఉత్తమ గురుపుంగవుణ్ణి
నిరంతరం శ్రద్ధతో సేవించి, ఆయనయందలి భక్తివలన ఏమాత్రమూ
సంకోచింపకుండా, ఆ గురువర్యుని నిజాయితీని నిశితంగా పరిశోధించి,
ఆయనయొక్క అనుగ్రహావిశేషంచేత మోక్షమనే యువతి తోడి వినోదాన్ని
పదయజాలిన అదృష్టశాలి వేఁ పద్మణాలకౌరకు - అనగా ఐశ్వర్యం,
వీర్యం, యశస్వి, శ్రీ, జ్ఞానం, వైరాగ్యం - అనే ఆఱు దివ్య గుణాల
కౌరకు ఎదురుచూడక, ఆనందమయుడై అలరారుతూవుంటాడు.

13 ‘నిరంతరము’ - అను అర్థంలో ప్రయోగింపబడింది.

81

ఉ. వేధ కుసంశయంబులును

పీడి నిజస్థితి నుండి, భక్తిచే

సాధకమైన యూ నిగమ

సారములో రుచిం జూడలేరు, స

ద్వీధ వినంగలేరు, తమ

బుద్ధాక చోటను నిల్పలేరు, దుష్

క్రోధము మానలేరు; తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీసృసింహదేవా! ప్రపంచంలో కొంతమంది తమ మనస్సులను పీడిస్తావున్న అల్ప సందేహాలను విడిచి, నిజస్థితియందు నిమ్మళంగా ఉండలేరు. కనుక, భక్తి భావంతో సాధింపదగిన వేదసారం(తత్త్వజ్ఞానం) యొక్క రుచిని తెలిసికోజాలరు. అలాగే, ఉత్సాహమయినటువంటి ఉపదేశాన్నిసైతం వినజాలరు. అట్లే, తమ బుద్ధిని ఒకే చోట కొంచెంసేపైనా నిల్పటానికి అశక్తులై ఉంటారు. వాళ్లు మిక్కిలి చెడుదైన కోపగుణాన్నిమాత్రం నిగ్రహించుకోలేరు. (అటువంటి సంశయాత్ములకు నీ దయ ఒక్కటే శరణ్యం స్వామిా!).

82

ఉ. చూపు నిజంబుచేసి యొక

చోటనె చక్కుంగఁ జూడలేరు, కన్
 పాపల మధ్యమందుఁ
 బరబ్రిహ్యక్కంతయు నిల్చలేరు, సం
 తాపము మానలేరు, నొక
 దాంటుగ నాత్ముఁ గనంగలేరు, ఆ
 కోపము నిల్చలేరు; తరి
 గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
 (కడచిన పద్యంలో పేర్కొని వారిలాగానే), మత్తికొందఱు మానవులు
 తమ దృష్టిని ఏకాగ్రంగా కేంద్రికరించి ఒకే చోట సూటిగా, స్థిరంగా
 చూడజాలరు; అలాగే, కంటిపాపల నడుమ పరబ్రహ్మక్కణు చక్కుా
 ధారణ చెయ్యజాలరు. నిరంతరం తమ మనస్సుల్లో చింతిస్తూ
 వుండడం మాత్రం మానుకోలేరు. ఉత్సాహవంతులై ఒక ఊపులో
 తమలోని ఆత్మస్వరూపాన్ని కనుగొనలేరు. తమలోని కోపాన్నిమాత్రం
 అదుపుచెయ్య జాలనివారై ఉంటారు. (అటువంటి వారలకు
 నిర్వ్యాజమైన నీ దయయే దిక్కు కదా? దేవా!).

83

ఉ. బోధశరీరుఁ జేరి తన

బొందిన నుండు మహాత్ముఁ గాంచి, బల్
 సాధుల సేవఁ జేయుచును,
 జాలఁగ నిందియకాంక్ష మానుచున్,
 మాధవ నాత్మ నెన్నుచును
 మన్న విభుం డటు మర్మకోటిపైఁ
 గ్రోధముఁ నిల్చఁబోఁడు; తరి
 గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
 సుజ్ఞనియైన గురువర్యణై సమాపించి, ఆ మహానీయుని ఉపదేశాన్ని |
 పాటించి, తనలో నెలకొనివున్న ఆత్మ స్వరూపణై దర్శించి, అనంతరం
 లోకంలోని సాధు, సజ్జనుల సేవలు చేస్తూ, సమస్త జ్ఞానేంద్రియ,
 కర్మాందియాల కాంక్షలను నిగ్రహించుకొంటూ, భగవానుణై నిత్యమూ
 మనస్సులో ధ్యానిస్తూ, సాటి మానవులపై కోపగించుకోనటి మనుజుడు
 సర్వశైష్పుడు. (అలాంటి మానవుడు ‘జీవన్మృక్తుడు’గా పరిగణింప
 బడుతుంటాడనేది సారాంశం).

84

ఉ. భేదము లేక, సర్వము న

భేదముగాఁ బరిణామపూర్ణఁడై,
 బాధక దేహమందు బహు
 భావము దోఁచి సదాస్వరూపుఁడై
 మోదముఁ జెందుచుండఁగను,
 పొందుగ నా సుధ జీవి యింకఁ గా
 కోదరమంత గ్రోలుఁ; దరి
 గొండ నృసింహ! దయాపయోనిథి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
 చిత్తగించు! జీవుడు ఐహికములైన అనేక బాధలతో గూడియున్న ఈ
 దేహంలో ఉంటూవున్నప్పటికీ, స్వ, పర భేదభావన లేనివాడై, సమస్తం
 ఆ భగవంతుని స్వరూపంగానే పరిపూర్ణంగా సంభావిస్తూ, సహస్రారం
 నుండి ప్రవించే అమృతాన్ని కుండలినీయోగం ద్వారా పానంచేస్తూ,
 సదా ఆనందస్వరూపుడై మోక్షసామ్రాజ్యాన్ని చూఱగొంటూ వుంచాడు
 కదా?

85

ఉ. ముట్టని దూరమేంగి, యట

మూడు దినంబులు బైట నుండి, యా

ముట్టెడఁ బాపంబుని బహు

ముఖ్యతరంబుగ బొంది నీళలోఁ

బట్టగ ముంచివేసినను,

పన్నగ దేహికి ముట్ట పోవునే?

గుట్టొకటుండఁగాను, తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా! దేహి (వనిత) నెలకొక మాఱు ముట్టెన వెంటనే ఎవ్వరిని తాకకుండా మూడు రోజులు ఇంటికి దూరంగా ఉండి, ఆనంతరం ఆ ముట్టుదోషాన్ని నివారించుకోవటానికి తన శరీరాన్ని నీళలో పూర్తిగా ముంచి తేల్చి శుభ్రంచేసి నప్పటికీ, బొంది ఉన్నంతకాలం ఈ ముట్ట దేహిని విడిచి దూరంగా పోదు కదా! (కాబట్టి, ఈ ముట్టుదోషాన్నండి శుచి కావటంలో అతిగా ప్రవర్తించరాదని, ఆర్థాటం వనికిరాదని అభిప్రాయం).

86

చ. ఇదివరదాంక దేహముల

నెన్ని ధరించితి? నెన్ని పోయెనో?

మది నినుఁ బాయనేరకను

మాయను దానికిఁ జిక్కియుంటి, నీ

పదములు నేఁడు గంటి; హరి!

పట్టుగ నా కిటు బ్రహ్మవిద్యలోఁ

గొదవలు సేయకియ్య! తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీసృసింహదేవా! ఓ శ్రీహరీ! ఈ నా మనవిని కృపతో చిత్తగించు! నేను ఇంతవరకు ఎన్ని దేహాలను ధరించియుండితినో? (ఎన్ని జన్మము లెత్తితినో?) ఎన్ని జన్మలు గడచిపోయినవో? తెలియదు. ఈ జన్మలో నేను మాయకు చిక్కియున్నప్పటికీ, మనస్సులో నిన్ను విడువకుండా (నీ సృంగ గలిగి) ఉన్నాను. నేడు నీ పాదపద్మాలను దర్శింపగలిగినాను! కనుక, పరబ్రహ్మకు సంబంధించిన అధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని నాకు ఏ కొదువ లేకుండా అనుగ్రహించు! (పరబ్రహ్మ విద్యను పరిపూర్ణంగా ప్రసాదించు తండ్రి!).

87

ఉ. మర్చటరాజపాల! నిను

మానసమందుఁ దలంచు పుణ్యముల్

శర్వర, పాలు, వెన్నయును

జాల భుజించిన రీతిఁ దోంచు; నో

యర్షకులాభిచంద్ర! బలు

ఆంకలి దీరును; రాఘువేంద్ర! నా

కోరైలు చెల్లెనయ్య! తరి

గొండ సృసింహా! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహాదేవా!
వానరాజైన సుగ్రీవుని రక్షించిన స్వామి! నిన్ను మనస్సున
స్వరించినంతనే, ఆ పుణ్యంచేత చక్కర, వెన్న, పాలు తృప్తిగా
భుజించినంతటి సంతోషం కలుగుతున్నది. సూర్యవంశమనే
పాలసంద్రానికి పరిపూర్ణచంద్రుడవైన ఓ రాఘువేంద్రా! అలాగ నిన్ను
స్వరియించినంతట నా ఆమితమైన ఆకలి తీరుతున్నది. నా కోరికలన్నీ
సఫలమైనాయి! అలాంటి కరుణామయుడవైన నీకు నా ప్రణామాలు!

88

ఉ. 14 పాటగు నన్నమున్ విడిచి

పత్రము లెప్పుడు మేయనేల? బల్
ఏటికిం గట్ట వేసినను
నెన్ని దినంబులు నిల్చుఁ దోయముల్?
బూటకమంతె కాదె? మతీ
పొందుగ జన్మము లెత్తుటెల్ల నీ
కూటికిం గాదె? స్వామి! తరి
గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
అవధరించు! అనువయిన ఆహారాన్ని విడిచిపెట్టి, మనజుడు (తపస్స
పేరిట) ఆకులు భక్తీంచడం దేనికి? నిరంతరం వేగంగా
ప్రవహిస్తావుండే జీవనదికి కట్టను వేస్తే, అలాంటి కట్టవల్ల నీళ్ల
ఎన్నాళ్ల నిలిచివుంటాయి? అలాగే, ఆకులు మేయడంకూడా ఒక
విధంగా బూటకమైనదే (తాత్మాలికమైనదే) కదా! మతీ ఈ జీవుడు
పదే పదే జన్మ లెత్తుతూవుండటం కూడా ఆకూటి కొరకే గదా?
స్వామి! (కాబట్టి, కపటమైన ఆచరణకన్నా, మనస్సును నిలుపడం
ముఖ్యమనేది సారాంశం).

14 ‘పాటి+అగు’- అని పద విభాగము.

89

ఉ. భోగము, భాగ్యమున్ గలిగి,
 పూర్వము నెవ్వరికైనఁ బ్రేమతోఁ
 ద్వాగగుణంబు గల్లియును
 దానమునేయఁగ లేని గాసిచేఁ
 దాఁకి దరిద్రభూత మటు
 తప్పక నేఁటికి వెంట నంటె; నూఁ
 కో గతి యొవ్వ? రండ్రు, తరి
 గొండ సృసింహ! దయాపయోనిథీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీసృసింహదేవా!
 పూర్వజన్మప్రారభానికి నిదర్శనమైన ఈ సత్యాన్ని దయచేసి చిత్తగించు!
 మానవుడు వెనుకటి జన్మలో భోగ, భాగ్యాలతో తులతూగుతూ
 వుండికూడా, త్వాగగుణం లేనందువల్ల, శ్రీతితో (అర్పమైన వారెవ్వరికీ)
 దానం చెయ్యని పాపంచేత, ఈ జన్మలో ఆ జీవణ్ణి దారిద్ర్యమనే పిశాచం
 వెంటనంటడం తప్పదు. అలా దరిద్రుడయిన వాని మొఱను ఆలకించే
 వాళ్లగానీ, వాడు దైన్యంతో విన్నవించే పల్పులను సానుభూతితో
 ఊకొట్టుతూ వినేవాళ్లగానీ ఉండరు కదా! అప్పుడు తన పల్పులను
 వినేవారు లేరని చింతించి ప్రయోజనం లేదని అభిప్రాయం. (కాబట్టి,
 మానవుడు తనకున్నంతలో శ్రీతితో దానం చెయ్యడం ద్వారా ఇతరులకు
 సహాయం చేస్తూ పుత్యాన్ని సంపాదించవలెనని సందేశం!)

90

ఉ. పెట్టిన వారికిన్ మఱియుఁ

బెట్టిన యంతయే గల్గు; నేటికిన్
వట్టి దురాశలన్ దగిలి
వాజతనంబున నన్య సంపదల్
గట్టిగఁ జూడఁజూలకను
కచ్చలు సేయును? నోరు నొవ్వుగాఁ
గొట్టిన బొందరయ్య! తరి
గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
పరుల సంపదను గాంచి ఓర్వలేని దురాశాపరుణ్ణిగూర్చి యిపుడు
చిత్తగించు! స్వామి! ('పెట్టినవారికి పెట్టినంత మహాదేవ!' అన్నట్లు)
పూర్వజన్మలో తాను పెట్టిన దానికి (దానం చేసినదానికి) తగినంత
ఫలితమే ఈ జన్మలో లభిస్తున్నదని తెలిసికోజూలక, అసూయాపరుడు
ఇతరుల సంపదలను గాంచి సహింపలేక, సంపన్ములతో అనవ
సరంగా, వృథాగా, గట్టిగా అరుస్తా, కలహిస్తావుంటాడు.
అటువంటివాని నోరు అలాగ, వ్యర్థంగా అరవడానికి అవతరించిన
గుంటలాంటిదికదా! తండ్రీ!

91

ఉ. పట్టగ నీశ్వరుండు తన

పాలిటనుండిపు డిచ్చినంతలోఁ

దిట్టక దీనదేహులను

తేటగ లాలన చేసి, యన్నమున్

పెట్టు వివేకి మానసముఁ

బెంపానరించుచు నూరకుండినన్,

గుట్టగ లక్ష్మీఁ బొందుఁ; దరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహాదేవా! వివేకం గల మానవుడు తనకు భగవంతుడు ప్రసాదించినంతలో అంగవికలురు, అనాధలు, నిరుపేదలు- అయిన దీనజనులను కసరుకొనక, ఆప్యాయతతో లాలిస్తూ వాళ్లకు అన్నం పెడుతుంటాడు. ఆ విధంగా అన్నదానం కొనసాగిస్తూ, తన మనస్సులో ప్రశాంతతను పెంపాందించుకొంటూ, నిమ్మకంగా నివసిస్తుంటాడు. అట్లు నెమ్ముదితో అన్నదానం కావించే ఆ సజ్జనుణ్ణి సంపదలకు అధిదేవతలైన శ్రీమహాలక్ష్మీ గుట్టుచప్పుడు కాకుండా (ఏలాటి ఆడంబరమూ, ప్రచారమూ లేకుండానే) వచ్చి వరిస్తుంది. (ఆతని యింటిలో నెలకొంటుందని అభిప్రాయం. (దీనులకు నిరాడంబరంగా కావించే అన్నదానానికి ఇంతటి మహిమ కలదని తాత్పర్యం.)

92

ఉ. బొందియె శాశ్వతంబనుచు
 బోరున రాక్షముఁ గూర్చు లోభినివ్
 పొందుగ నూరిలోఁ గినిసి
 ‘భోజుఁడు’వంచును భట్టు వేడినన్,
 ‘ఎందుకు ఏరు వచ్చి? రిది
 యేమి మహాప్రశయం?’ బటంచు బల్
 గొందుల దూరునయ్య! తరి
 గొండ సృసింహ! దయాపయోనిథీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీసృసింహదేవా!
 ఇప్పడు లోభియైన మనజుని స్వభావాన్ని నివేదిస్తున్నాను, చిత్తగించు!
 లోభివాడు ఈ శరీరమే స్థిరమైనదని విశ్వసించి దండిగా ధనాన్ని
 సమకూర్చుకొంటాడు. అలాంటి పిసినిగొట్టును కవిత చెప్పుతూ
 పద్యాల్లో ప్రశంసించే భట్టులు సమాపించి, ‘దానగుణంలో మింగు
 భోజమహా రాజులాంటి వారు!'- అని ప్రార్థింపగా, ‘నేను ఊళ్లో
 ఉండగా కొంపలు మనిగిపోయేంత ప్రశయంలాగా ఇప్పుడే వీళ్లెందుకు
 దాపురించినా రబ్బా?’- అని అనుకొంటూ వాళ్లకు కనిపించకుండా
 శీప్రుంగా సందుల్లో, గొందుల్లో దాగుకొంటాడు. (లోభివాని స్వభావం
 ఇందులో అత్యంత సహజంగా ఆవిష్కరింపబడింది.)

93

ఉ. అంకితమైన కీర్తికిని

నాలయమైనటువంటివాండ యూ

శంకరుఁ డిచ్చినంతయు వి

చారము సేయక, యేక భక్తితోఁ

బొంకముగాను రచ్చలను

‘భోజుండ’ వంచును బల్యవారికిన్

గొంకక, యాపు లిచ్చుం; దరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా!
 అవధరింపుము! చక్కగా పేరుప్రతిష్ఠలు గడించిన ఉత్తముడు అధికంగా
 తనకు సంప్రాప్తింపజేయలేదే! - అనే ఆలోచన మానుకొని, ఆ
 పరమేశ్వరుడు తనకు ప్రసాదించిన సంపదతో సంతుష్టుడై, చలించని
 దైవభక్తితో గూడినవాడై, సభల్లో తనను పొగడేవారి ప్రశంసలకు
 ఉచ్చిష్టిక, నిబ్బరంగా, తగినవాళ్లకు తగిన రీతిగా దానధర్మాలు చేస్తూ
 వుంటాడు. (అలాంటి సహజదానపరుదే సత్యమైన కీర్తికి నిలయమైన
 వాడని సారాంశం.)

94

ఉ. ఎవ్వరు లేరు జీవునికి,
నెవ్వరు శత్రువు? లెవ్వరాప్తలున్?
ఎవ్వరు నిందనేయుదురు?
ఎవ్వరు మెచ్చుదు రెన్ని భంగులన్?
ఎవ్వరియందు సంతతము
నేర్వడ జీవండు నిండియుండుఁ; దాఁ
గ్రొవ్వను, భేదమేల? తరి
గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీ తరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
చిత్తగింపుము! ఎన్ని రీతుల ఆలోచించి చూచినా, ఈ జీవుడే
అందరిలోనూ నిండియున్నాడు గనుక, ఈ జీవునికి ఎవరూ శత్రువులు
కారు; ఎవరూ మిత్రులు కారు. అలాగే, ఈ జీవట్టి నిందించేవారుగానీ,
ప్రశంసించేవారు గానీ ఎవ్వరూ లేరు. యథార్థ మిదిగా ఉండగా,
ఒక్కొక్క మనుష్యుడు “నీవు-నేను” - అనే భేదభావంతో అహంకరించి,
సతమతం అవుతూవుండడం దేనికి? (తత్త్వం ఎత్తిగిన జ్ఞానికి సర్వం
భగవత్ స్వరూపమే కాబట్టి, అలాంటి భేద భావన తగదని తాత్పర్యం.)

95

ఉ. పాటిగ నగ్నసాక్షిగ వి

వాహమయైన పతిప్రతామణిన్

నీటున నొల్లకన్, మిగుల

నేరము లెన్నుచుం, గొట్టి తిట్టుచున్,

ధాటిగ నవ్యకాంతను ము

దంబున రక్కణచేసి, దానితోం

గూటమి పాపహేతు; తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీసృసింహదేవా!
చిత్తగించు! ఈ లోకంలోని మనుష్యుల్లో ఒక్కొక్కడు అగ్నిసాక్షికంగా
తాను పరిణయమాడిన పతిప్రతయైన భార్యామణిని అంగీకరింపక,
ఆమెపై లేనిపోని నేరాలను, దోషాలను ఆరోపిస్తూ, ఆ నేరాల నెపంతో
ఆ ఉత్తమురాలిని అనేకవిధాల తిడుతూ, కొడుతూ ఉంటాడు;
అంతకంటే ధీమాగా పరస్థిని ఉంచుకొని, సంతోషంగా పోపిస్తూ
వుంటాడు. అలా పరకాంతతో కూడివుండటం పాపహేతువు కదా?
(అటువంటి పాపాత్ముడు ఆ పాపఫలితాన్ని అనుభవించుక తప్పదని
హెచ్చరిక!)

96

ఉ. తల్లికిం గాని బిడ్డలును,
 దైవము నెంచని మర్యకోటులున్,
 చుల్లర బుద్ధితోడఁ బర
 సుందరిం గోరుచునుండు వారలున్
 తల్లడమంది నాఁటికినిఁ
 దప్పక యా యమధర్మరాజుచేఁ
 గొల్లకుఁ బోపువారు; తరి
 గొండ సృసింహా! దయాపయోనిథి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనరసింహదేవా!
 ఆలకించు! కని పెంచిన తల్లిని సరిగా చూడని కుమారులూ, భగవద్
 భక్తిలేక, భగవంతుణ్ణి లక్ష్మీపెట్టక జీవించే మానవులూ, పోతరించిన
 పందులవలె మదించియండి, కామంతో పరస్తీలను సదా కాంక్షిస్తూ
 వుండేవాళ్లా - ఒకనాటికి - అనగా, అంత్యదశలో - నరకాధిపతియైన
 యమధర్మరాజుచేత వాళ్ల చేసిన ఆ యా పాపకార్యాలకు అనుగుణంగా
 నిర్దాక్షిణ్యంగా శిక్షింపబడుతారు. (తల్లిదంట్రులను ఆదరించడం,
 దైవాన్ని ఆరాధించడం, పరస్తీ వైముఖ్యం - మున్మగాగల సత్పవర్తనల
 మూలంగా మనుజుడు పుణ్యాన్ని గడించాలనేది సందేశసారాంశం.)

97

ఉ. కాయముమిాది యాస, తన

కైన జనంబుల మింది యాశలన్

మాయని నిశ్చయించి, తన

మానసమందును ముక్కిసాధనో

పాయముఁ జేసి, సద్గురుని

పట్టుగ నమ్మియు, మోహపాశముల్

కోయక ముక్కి రాదు; తరి

గొండనృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయిన శ్రీతరిగొండ లక్ష్మీనృసింహదేవా! ముముక్షువగు వ్యక్తి (మోక్షాన్ని పొందగోరేవాడు) అనుసరించవలసిన ఉత్తమ పంథాను మనవిచేస్తున్నాను; దయచేసి ఆదరంతో చిత్తగించు! మోక్షకాంక్షియైనవాడు శరీరంమిాది ఆశను, తనకు సంబంధించిన వారలపై గల ఆశలను- వాటన్నింటిని మాయ అని నిశ్చయించి, తన మనస్సున ముక్కిని సాధించగల సదుపాయాన్ని దృఢంగా ఆలోచించాలి. అలాంటి సుదృఢమైన ఆలోచనతో, ఉత్తముడవయిన గురువర్యుని సన్నిధిని చేరుకొని, ఆయనను పరిపూర్ణంగా విశ్వసించాలి. ఆ గురువర్యుని అనుగ్రహివిశేషంచేత కలిగిన జ్ఞానంతో సంసార వ్యామోహమనే బలమైన బంధాలను (త్రాళ్లను) కోసివేస్తేనే ముక్కి చేకూరుతుంది.

98

ఉ. ఇట్లే శరీరమందు నదు

లెప్పుడుఁ ధీయక పాఱఁగా, మతీన్

పుట్టిన భూమిలోపలుఁ ద్రి

మూర్తులు నుండఁగఁ గానవేరకన్,

పట్టుగఁ తీర్థయాత్రలకుఁ

బామరులెల్లను బోయి; యూరకే

గొట్టుపదంగనేల? తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవయి తరిగొండలో అవతరించియున్న తీలక్షీనృసింహదేవా! అవధరింపుము! ఈ శరీరంలో నదులు నిరంతరం ప్రవహిస్తున్నేవున్నాయి. అలాగే, ఈ క్షేత్రంలో త్రిమూర్తులు సైతం నెలకొనియున్నారు. ఇది తెలియలేని కొందరు పామరులు పట్టుదలతో తీర్థయాత్రలకు వెళ్లి, శ్రమపడుతూపుంటారు. (నిజానికి అలాగ ఆయాస పడనక్కర లేదని అభిప్రాయం.)

99

చ. మనసొక శుద్ధి లేక, ఘన

మాయకు లోబడియుండి, నీళ్లలో

మునిఁగి, శరీర మున్నదని

పొందుగ నందఱుఁ జూచుచుండగాఁ,

గనులటు తేలవేసి, కర

కంజములన్ ముకుళించి, మంత్రముల్

గొనిఁగిన ముక్కి రాదు; తరి

గొండ సృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయానముద్రుదవయి తరిగొండలో విలసిల్లుతూవున్న శీలక్షీసృసింహప్రభూ! మనస్సులో శుద్ధి లేకుండా, మాయకు లోసై, నీళ్లలో మునిగి, నిమిలితనేత్రుడై, చేతులు జోడించి, అందరు తనను చూచే లాగున యాంత్రికంగా మంత్రాలను గొణగుతూవుంటే ముక్కి రాదు.

(ఆతరుల కొరకై నటించే బాహ్యచారానికన్నా, మోక్షలభీకి మనశ్శుద్ధి ముఖ్యమని తాత్పర్యం.)

100

ఉ. వెన్నయుఁ జేతఁ బట్టుకొని
వేమఱు నేయని కూయనేటికో?
పన్నగ బొందిలోన ఘన
భక్తిని జీవి జపంబునేయఁగా,
నెన్నుచు ప్రేష్టు సారెకును
నేర్పుడఁ నెప్పుడు గాఢమంత్రముల్
కొన్ని భజింపనేల? తరి
గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడపై తరిగొండలో విరాజిల్లుతూవున్న శ్రీ లక్ష్మీనృసింహ స్వామి! చిత్తగింపుము! వెన్నును చేతిలో పెట్టుకొని గూడా “నెయ్య కావాలె; నెయ్య కావాలె!” – అని అరవడం దేనికి? (అనగా, అలాగ అరవనక్కరలేదని భావం).

అలాగే, జీవుడు దేహంలో నిరంతరం (ఉచ్ఛాస నిశ్చాసాల రూపేణ) జపం చేస్తునే వున్నాడు కదా? అలాంటప్పుడు అదే పనిగా చేతిప్రేష్టు కదలిస్తూ తీప్రమైన మంత్రాలను పునశ్చరణ చెయ్యడం ఎందుకు? (అవసరం లేదని అభిప్రాయం).

అనగా, ఉచ్ఛాసద్వారా “సః” (సో)- అనే అక్షరాన్ని, నిశ్చాసద్వారా “హం” – అనే అక్షరాన్ని ఉచ్చరిస్తూ నిరంతరం (హూనంగా) జపంచేస్తే చాలునని సారాంశం. దీనికి “హంస” (సోఽ_హం) మంత్రమని, “అజప” – అని పేర్లు కలవు. ఈ “అజప”ను సాధిస్తే, అంతకు మించింది లేదని యోగవిద్యకు సంబంధించిన గ్రంథాలు వివరిస్తున్నాయి.

(జీవుడు కావించే ఉచ్ఛాస - నిశ్చాస క్రమాన్ని పై రీతిని జపకార్యంగా సమన్వయించుకోగలిగితే చాలునని ఈ కవితా తపస్సిని సందేశం!)

101

ఉ. ముందటి దోవ గానకను,
 మూర్ఖులునై బలు జవ్వనంబున్న
 సుందరులైన భామినులఁ
 జూచి మనంబు నపేక్షసేయఁగా,
 నిందలు సేయుచున్, పరుల
 నేరము లెన్నుఁగఁ దాము బుద్ధిలోఁ
 గుందుచు నుందురయ్యి! తరి
 గొండ సృసింహ! దయాపయోనిథి!

భావం:

దయాసముద్రుడవయి తరిగొండలో వెలసియున్న శీలక్ష్మీనై నరసింహాదేవా! మూర్ఖజనులు కొందరు భవిష్యత్తులో తాము నడుచుకొనదగిన సన్మార్గాన్ని తెలిసికోలేనివారై, సుందరీమణులగు యువతులను గాంచి మనస్సులో కోరుకొంటూవుంటారు. ఆ యువతీ మణులపై నిందలను సృష్టిస్తావుంటారు. అలాగే ఎల్లవేళలా ఇతరుల దోషాలను ఎన్నడంలోనే కాలం గడపతూ, మలినబుద్ధులై, మనశ్శాంతి లేనివారై యుంటారు.

(అలాంటి కలుషితబుద్ధులను ఉద్ధరించగల్లిన ఉత్తమ సదుపాయం తరిగొండ లక్ష్మీనృసింహుని యందలి భక్తి ఒక్కటే-అనేది సందేశ సారాంశం).

102

ఉ. నిన్ననే కంటి నీ మహిమ

నీరజలోచన! దివ్యతేజ! నీ

సన్నిధి దగ్గణాయెను, వి

చారము మానెను, ముక్కి కళై నో!

పన్నగ నవ్యిధంబునను

భావములోపల నీదు మూర్తిఁ గన్

గొన్నదె భాగ్యమయ్య! తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిధీ!

భావం:

దయాసముద్రుడవై తరిగొండలో నెలకొనియున్న శీలక్షీ
నృసింహదేవా! కమలాక్షా! దివ్యతేజస్సురూపా! నిన్ననే నీ మహిమా
విశేషాన్ని దర్శించాను. నీ సన్నిధి నాకు దగ్గ రయ్యింది. అందుచేత
నా విచారమంతా తొలగిపోయింది. మోక్షం అందుబాటులోకి
వచ్చింది. ఈ విధంగా మనస్సులో నీ దివ్యమంగళమూర్తిని కనుగొన
గల్లిన నా భాగ్యమే భాగ్యము కదా! స్వామీ!

103

చ. ఎలమినిఁ బెంపు, సాంపొదవ

నింజెటీ వంశజుఁడైన వేంకటా

చలపతి నామధేయుని ని

జాంగన వెంగమ సత్కృవీంద్రు లి

ము్యుల ముదమంద నీ శతక

మున్ రచియించి యొసంగె మింకు, గో

ర్షులు సమకూర్పవయ్య! తరి

గొండ నృసింహ! దయాపయోనిథి!

భావం:

దయాసాగరుదవయి తరిగొండలో నెలకొనియున్న శీలక్ష్మీ
నరసింహదేవా! ఇంజెటీ వంశీయుడైన వేంకటాచలపతియొక్క
నిజాంగనయైన వెంగమ్య సత్కృవీంద్రులు సంతోషించే విధంగా ఈ
శతకాన్ని రచించి, మింకు సమర్పించింది. ఈ కవయిత్రి కోరికలను
(ముక్కిని) కృపతో ఇతోఁ ధికంగా సమకూర్పుమా! స్తూమిం!

తిరుపుల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి

శ్రీ వేంకటేశ్వరుని నివాసమైన తిరుపతి ఎన్నో ఏండ్రుగా భక్తులకు పరమ పవిత్ర పుణ్యకేత్తం. నిత్యం వేలకొలి భస్తులు తమ ఘారీక, మానసిక లరోగ్యాలుల ఆ దేవచేష్టని ప్రోత్సహిస్తారు.

మాధవునివేకోక మానవునికు కూడా దేవస్థానం అంకితమైంది. ఉప్పువ్యాఖ్యా చికిత్స చేంద్రం, వికాంగుల చికిత్స, కేంద్రం, అనాధాత్రము, అనుపత్తి లాంబీ కేంక్రాలను దేవస్థానం నడుపుతోంది. అథవిక శైధ్యంసుధిపాయాలను అందరీక అందించాలనే సద్గుర్తోఽంతో శ్రీ వేంకటేశ్వర అనిశ్చిట్యాల్ అఫ్ మెడికల్ సైన్స్ ను ప్రార్థంభంచింది. శ్రీవారి ఆశ్చర్యాద బలంతో దీర్ఘాలోని AIIMS, పాండిచేరిలోని JIPMER, భంధిపర్ లోని PGPMS కు సమాంంగా తీవీలో సర్కు సదుపాయాలు కల్పించాలని శీర్షావించింది. తీవీ ప్రధాన ఉద్దేశం కుసందరీక సంపూర్ణ లౌగ్గం. ఈ సంస్కృత్యై సేవలు అందించడమే కాకుండా శైధ్యర్గంలో పరిశేధనకు, అభ్యర్థుడికి అత్యుంత ప్రాముఖ్యం ఇస్తోంది. ఈ సాక్షర్యాలు, సదుపాయాలు పేదసాదలందరీకి అందాలి. నామమాత్రువు చెంబింపులే ఈ సాక్షర్యాలు అందరీకి అందించటానికి శ్రీ వేంకటేశ్వర అనిశ్చిట్యాల్ అఫ్ మెడికల్ సైన్స్ ను బాలాజి లౌగ్గపరప్రాణిని పథకాన్ని ప్రార్థంభంచింది. ఇది విజయవంతం కావటానికి దయాపూర్వయైర్ దాతలందరు ముందుకు రాపాలని ప్రార్థిస్తాంది.

ఈ పథకానికి విరాకం ఇచ్ఛినవారికి క్లో (1) సబ్సెక్షన్ (1) 38 క్రింద పూర్తి దాచయిపు పన్ను రాయితి లభస్తుంది. ♦ శ్వత్సలు, సంస్కృతులు, పర్వులు విరాకం ఇచ్ఛినప్పుడు ♦ లక్ష అంత కన్నా ఎత్తువు మొత్తం ఇచ్ఛిన దాతల పేర్లు అనుపత్తిలోని లిసెషన్ పద్ధతములంగా ప్రదర్శిస్తారు. ♦ 5 లక్షలు అంతిక్కను ఎత్తువు మొత్తం ఇచ్ఛిన దాతల పేర్లను గదులకు పెడతారు. ♦ 15 లక్షలు విరాకం ఇచ్ఛిన దాత పేరులపే విభాగానికి లేదా కి కాంపెట్యూపుకు పెడతారు. ♦ కోటి రూపాయాలు విరాకం ఇచ్ఛిన దాతపేరును పీ.జి. పశ్చిలు విభాగానికి లేదా అపరేటిఫు డియెటరుకు లేదా సంస్కృతులకు లేదా రోగుల బంధువులు పుండె స్కూలకు పెడతారు. ♦ 5 కోట్ల అంతిక్కను ఎత్తువు విరాకం ఇచ్ఛిన దాత పేరు శ్రీ వేంకటేశ్వర అనిశ్చిట్యాల్ అఫ్ సైన్స్ నోలో కి పరిశేధావీరం ప్రాయిస్ చేస్తారు. ♦ దాతలు వాపారం, వైద్యపరిశాలు కూడా విరాకంగా ఇచ్ఛినప్పుడు, మార్పులు ప్రాంతాలలో మెడికల్ క్యాబంపులు విర్యాపించవచ్చు.

ప్రార్థించాలి ప్రార్థించాలి ప్రార్థించాలి ప్రార్థించాలి ప్రార్థించాలి ప్రార్థించాలి

♦ శ్రీవారి కొలుపులో దాతలు గోత్రం చదువుతారు. ♦ సంవత్సరంలో మూడు రోజులు 5 గురికి మించకుండా దాత కుటుంబానికి శ్రీక సపుయంలో శ్రీవారి దర్శనం, పశ్చిత ఏర్పాటు చేస్తారు. అలాగే సంవత్సరంలో 3 రోజులు 5 గురికి ఉచితంగా వి.ఎ.పి. పశ్చిత లభస్తుంది. ♦ శ్రీవారి, శ్రీపర్చవతి అప్పువారి చిత్రంగల బంగారు పూత పూసిన వెండి దాలరు జ్ఞాపికగా ఇస్తారు. ఇతర విపరాలకు ఈ క్రింద వారిని సంప్రదించండి.

కార్యాపర్యాపుమాచికాలి, రి.ఎ.దివస్థానములు, తిరుపతి, లేదా దైరక్షయ, స్పృహీ, తిరుపతి

ఫోన్: 0877-2286131